

Giới thiệu Đào Vận Cao Thủ Ở Đô Thị Convert

Thần Ma thế giới một phương Thần Đế bởi vì ngoài ý muốn đi vào Địa Cầu, bản năng thơ vô cùng hần rồi lại không chịu nổi bên người tầng tầng lớp lớp mỹ nữ, nhưng mà nương theo lấy mỹ nữ mà đến còn có phiền toái đếm không hết...

Trần Thiên rất bất đắc dĩ: "Già heo ăn thịt hổ cũng không phải là ta bản ý, không biết làm sao các ngươi những thứ này con sâu cái kiến không phải muốn tìm chết, quái dị được người nào?"

Lịch đăng: - 12h -> 21h

Bạn đang đọc truyện *Đào Vận Cao Thủ Ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Nữ Cảnh Sát Nóng Bỏng (1)

Mùa hè, Đinh Hải.

Gần bốn mươi độ nhiệt độ cao tựa hồ cũng muốn đem mặt đường cho nướng hòa tan mất, loại này nhiệt độ cao viêm trời nóng tức giận, trên đường cái ngoại trừ xe, hầu như không có người đi đường.

Như thế mà đang ở dưới ánh mặt trời chói chang, rồi lại có một người mặc áo dài, tóc dài hầu như rủ xuống đến thắt lưng tuấn dạt thanh niên chính nghịch dòng xe cộ chậm rãi đi tiến lấy.

Cùng xã hội hiện đại không hợp nhau trang điểm, làm cho những tài xế kia chỉ cho là đó là một yêu tha thiết cosplay gia hóa, nhưng vẫn là thành thạo đến bên cạnh hần lúc nhìn không được thấp giọng mắng một câu tên điên.

Ưu thích cổ trang liền ưa thích a, người đặc biệt này đến đường cái chính giữa còn đi ngược chiều là cái gì tư tưởng? Bản thân muốn chết đừng mang theo người khác nha!

Nếu như đâm chết người không phạm pháp mà nói, đã sớm có thật nhiều lái xe không chút lựa chọn đụng vào rồi.

Mà với tư cách người trong cuộc thanh niên, hiển nhiên không biết chung quanh những tài xế kia nội tâm ý tưởng.

Hần sắc mặt nghiêm chỉnh ngưng trọng lâm bầm lâu bầu lấy: "Không nghĩ tới một trăm năm thời gian trôi qua, cái thế giới này gặp biến hóa lớn như thế. ."

Thanh niên tên là Trần Thiên, vốn là Thần Ma thế giới tứ đại Thần Đế một trong, mắt thấy liền có thể đột phá cảnh giới bước vào cao cấp hơn cấp độ, nhưng là gặp phải ngoài ý muốn, tại Độ Kiếp thời khắc mấu chốt, {bịđọc} mặt khác ba đại Thần Đế liên thủ đánh lén dẫn đến trọng thương, vợ của hần càng là vì vậy mà hương tiêu ngọc vẫn.

Vạn bất đắc dĩ phía dưới, Trần Thiên chỉ có thể kéo lấy thân thể bị trọng thương cường ép phá vỡ hư không, tại Hỗn Độn trong hư không nhiều lần quay vòng, cuối cùng đi tới Địa Cầu thế giới.

Ở chỗ này hần vượt qua trăm năm thời gian, cái này trăm năm trong Trần Thiên một mực ở bế quan chữa thương, mấy ngày gần đây nhất mới là xuất quan, vốn là muốn muốn phá toái hư không ly khai thế giới này trở về báo thù, nhưng lại phát hiện, hần căn bản không cách nào ly khai!

Trần Thiên chau mày, tự hỏi nguyên nhân.

"Đứng lại cho ta!"

Bỗng nhiên một tiếng khê kêu từ phía trước truyền đến.

Trần Thiên giương mắt nhìn lên, chỉ thấy một cái cười xe gắn máy xinh đẹp nữ cảnh sát giao thông chính diện như sương lạnh rất nhanh tới gần.

Nếu là cẩn thận quan sát, là có thể chứng kiến nữ cảnh sát giao thông cặp kia trong mắt phượng cát giấu một chút hưng phấn.

Trên thực tế Hạ Nhục Phi giờ phút này tâm tình thật là vô cùng hưng phấn, quả thực tình khó điều khiển tự động.

Đương nhiên, nhập lại không phải là bởi vì gặp Trần Thiên cái này đại suất ca, mà là vì nàng rốt cuộc có thể một lần nữa thượng vị.

Hạ Nhục Phi vốn là đỉnh hải thị cục một gã cảnh sát, tháng trước bởi vì phá án lúc quá xúc động, thiếu chút nữa làm cho nhiệm vụ thất bại, vì vậy {bịđọc} cục trưởng trong con tức giận cho vứt xuống cảnh sát giao thông đội, nhưng bởi vì lại trở ngại thân phận của nàng, vì vậy lại cho nàng ra lệnh,

làm cho hần xử lý đủ mười món giao thông sự cố sau mới có thể một lần nữa trở về.

Tại vài ngày trước nàng cũng đã xử lý xong chín kiện, một mực đau khổ tìm kiếm thứ mười kiện sau khi hoàn thành một lần nữa trở lại cục thành phố.

Bây giờ nhìn đến trong dòng xe cộ Trần Thiên về sau, nàng dường như chính là thấy được hy vọng ánh rạng đông.

Mặc kệ như thế nào, nàng nhất định đây là thứ mười kiện rồi!

Ai dám ngăn cản nàng, nàng hãy cùng người nào liều mạng, dù là Thiên Vương lão tử cũng không được!

Chi ——

Dừng lại xe gần máy, Hạ Nhược Phi nghiêng ngẫm đánh giá Trần Thiên, rồi sau đó cười lạnh nói: "Ồ? Trời rất nóng chơi cosplay đây? Người biết người trái với giao thông quy tắc sao?"

Trần Thiên khẽ giật mình, chợt lắc đầu.

Đáy lòng cũng có chút nghi hoặc, không rõ trước mắt nữ nhân này nói cái gì khảo thí chết cái gì là ý gì.

"Không biết? Hiện tại ta liền cho người phổ phương pháp, nhìn đến đây là cái gì con đường không có, cơ động làn xe đường, người đi cơ động làn xe coi như xong, lại vẫn đi ngược chiều, CMND lấy ra, lại giao hai trăm khối tiền phạt tiền!"

Hạ Nhược Phi duỗi ra bàn tay trắng nõn.

Trần Thiên lại lắc đầu, "Ta đều không có."

Lúc trước hần một mực ở bề quan đường thương, mấy ngày gần đây nhất mới đi ra, rồi sau đó lại phát hiện thế giới này đã đại biến loại, làm sao có thể gặp có thân phận chứng nhận cùng tiền hai thứ đồ này?

Hiện tại Trần Thiên toàn thân ngoại trừ một bộ quần áo, không còn có cái gì

Bạn đang đọc truyện *Đào Vận Cao Thủ Ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Nữ Cảnh Sát Nóng Bỏng (2)

"Không có?" Hạ Nhược Phi đôi mắt đẹp hơi chút xiết chặt, khua tay nói: "Cái kia người theo ta trở về một chuyến."

"Không đi!" Trần Thiên quyết đoán lắc đầu.

Ồ, gặp được đầu đầu còn!

Lúc này Hạ Nhược Phi thần sắc chính là rùng mình.

Đồng thời trong nội tâm cũng ở đây nghi hoặc lấy.

Nhìn gia hòa này ăn mặc, sẽ không phải là có bệnh tâm thần đi?

Như vậy thì khí trời, cũng gọi người hận không thể không mặc quần áo, gia hòa này khen ngược, không chỉ có xõa tóc dài, thậm chí còn che phủ một thân như vậy kín!

Coi như là thật là si mê cosplay, cũng không trở thành phát sốt đến loại trình độ này nha, cái này cũng không phải nóng rần lên, đây là phát bệnh a.

Hoặc là tên điên, hoặc là có vấn đề lớn!

Hả?

Sẽ không phải là giấu kín hàng cấm đi?

Nghĩ vậy, Hạ Nhược Phi lông mày lúc này nhảy lên, trực tiếp ra lệnh: "Thoát khỏi y phục của người!"

Trần Thiên bỏ qua mắt nàng mà nói, sắc mặt khẽ biến thành lạnh, nói: "Không muốn chết liền chớ cản đường."

Hắn còn phải tìm lý khai thể giới này phương pháp, không muốn cùng một nữ nhân ở chỗ này lãng phí thời gian. "Người đây là đang uy hiếp ta?" Hạ Nhược Phi trong con người hiện lên một đường lãnh quang.

Từ trước đến nay đều là nàng uy hiếp người khác, lúc nào gặp qua người khác uy hiếp?

Trần Thiên mặt không biểu tình gât đầu: "Người có thể như vậy lý giải."

"Nhìn ta đây bạo tính khí!"

Lời này trong nháy mắt đốt Hạ Nhược Phi lửa giận trong lòng, lại không khách khí, trực tiếp một cái quét ngang chân công hướng Trần Thiên.

Trần Thiên vẫn đứng tại chỗ bất động, chỉ là tùy ý vuron tay, dễ dàng bắt được Hạ Nhược Phi ủng da.

Hạ Nhược Phi muốn tránh thoát, lại phát hiện Trần Thiên tay giống như là lớn kim giống như, cường đại hữu lực, làm cho hắn chút nào đều không thể gãy giữa.

"Thật to gan nha, còn dám đánh lên cảnh sát!"

Cảnh sát giao thông cũng là cảnh, Trần Thiên dám phản kháng, hơn nữa đối với nàng ra tay, cái này tại nàng trong mắt chính là đánh lên cảnh sát.

Hạ Nhược Phi trong lòng khó chịu ngoài, hơn nữa là cao hứng.

Đến đây đi, phản kháng lại kịch liệt đi!

Tốt nhất đem sự tình làm cho càng lớn, như vậy lão nương chế tạo phục người công lao cũng liền lớn, nói không chừng không chỉ có thể trở về cục thành phố, còn có thể trực tiếp lên làm đội trưởng! A ha ha ha!

Hạ Nhược Phi càng nghĩ càng cao hứng, sẽ phải lần nữa động thủ giữa Trần Thiên bàn tay.

Nhưng chỉ có vào lúc đó, đằng sau đột nhiên truyền đến một hồi bén nhọn chói tai cảnh. Tiếng địch.

Cũng mặc kệ bản thân một chân còn bị người cầm lấy rồi, Hạ Nhược Phi vội vàng quay đầu lại nhìn lại.

Chỉ thấy vài chiếc xe cảnh sát đang tại trên đường cái chạy như bay, nhìn bộ dạng như vậy, hiển nhiên là tại đuổi theo người.

Xe cảnh sát trước không xa, là một cỗ màu trắng xe con lưng la lưng lay mờ ra, lái xe như là uống rượu giống nhau.

Mà tại Hạ Nhược Phi nhìn rõ ràng một màn này thời điểm, màu trắng xe con đã tới gần, hơn nữa như là không khống chế được bình thường, trực tiếp hướng phía nàng cùng Trần Thiên hai người đụng tới, không có chút nào giảm tốc độ dấu hiệu!

Lúc này thời điểm xe cách bọn họ đã không đến mười thước, coi như là bình thường trạng thái đều không có biện pháp tránh thoát đi, chớ nói chi là hiện tại nàng một chân còn bị Trần Thiên cho cầm lấy.

Đã xong!

Hạ Nhược Phi trong lòng lộp bộp một tiếng.

Loại này khoảng cách đã là tử vong khoảng cách.

Chẳng lẽ lão nương thì cứ như vậy muốn chết phải không? Ta còn không có một lần nữa tiến cảnh đội, còn không có lên làm đội trưởng, còn không có từng bước một trở lên bờ, chẳng lẽ hồng nhan bạc mệnh những lời này cũng phải rơi vào lão nương trên người sao?

Thật không cam lòng a. . .

Dù vậy, Hạ Nhược Phi còn là theo bản năng, cam chịu số phận giống như nhắm mắt lại.

Chương 2: Người Có Dám Thân Hắn Không? (1)

Sau trong nháy mắt, một tiếng cực lớn nổ vang truyền vào Hạ Nhược Phi trong tai.

Nàng nhưng không có trợn mắt, còn nhắm mắt lại, chỉ là trong lòng có chút nghi hoặc, bản thân không có {bịđược} đụng?

Ngay sau đó nàng mở mắt, sau đó liền chứng kiến cái kia chiếc màu trắng xe con tại trước người của nàng không đến một thước vị trí ngừng lại, động cơ đập lên chính phả ra khói xanh.

Nhưng làm cho người ta chú ý nhất đấy, là động cơ đập lên trước mặt lưu lại một cái vài tắc sâu chương ấn.

Hạ Nhược Phi khiếp sợ theo bản năng ngược lại nảy một cái hơi lạnh, cũng là lúc này thời điểm nàng mới cảm giác được chân của mình đã sớm {bịđược} buông ra, là hai cái đùi chạm đất được rồi.

Vừa rồi cảm lấy chân của mình người nam nhân kia không thấy!

Hạ Nhược Phi nhìn khắp bốn phía, ở đâu còn có thể chứng kiến Trần Thiên Ảnh Tử.

Chẳng lẽ là hấn bức ngừng xe?

Cái này lại làm sao có thể! ?

Hạ Nhược Phi khiếp sợ trong lòng không cách nào bình phục.

Nàng không tin tốc độ cao như vậy chạy xe thật là bị người tại trong nháy mắt bức cho ngừng đấy, nhưng động cơ đập lên rõ ràng như vậy thủ án là thật thực tồn tại.

Chẳng lẽ hấn là siêu nhân?

Hạ Nhược Phi trong lòng kinh nghi bất định.

"Ô ô ô ô —— "

Xe cảnh sát đã đến.

Hạ Nhược Phi lúc này mới lấy lại tinh thần, không nghĩ nữa Trần Thiên, mà là bước nhanh đi đến xe con vị trí lái, bên trong lái xe nam tử đã đầy đầu là máu hôn mê rồi.

Vừa rồi cuối cùng xảy ra chuyện gì ngoại trừ cái này hôn mê nam tử, chỉ sợ là không ai đã biết.

Mặc dù có chương ấn lâm chứng, nhưng Hạ Nhược Phi còn là quyết định {các loạichờ} cái này người sau khi tỉnh lại hướng hấn hỏi thăm chứng thực.

Cảnh xe dừng lại, từ phía trên đi xuống nhiều cái cảnh sát, trong đó còn có Hạ Nhược Phi lúc trước thủ trưởng.

"Nhược, Nhược Phi, đây là người làm hay sao?" Rất nhanh có người phát hiện động cơ đập lên trước mặt dấu bàn tay, mở to hai mắt nhìn, không thể tin được nhìn về phía Hạ Nhược Phi.

"Không phải là ta." Hạ Nhược Phi ngược lại là cái quang minh lỗi lạc nữ hấn tử.

"Nhược Phi a." Hạ Nhược Phi lúc trước đội trưởng thủ trưởng đi tới, vỗ vỗ Hạ Nhược Phi bả vai, "Đừng khiêm nhường rồi, chúng ta cũng biết người là tập võ đấy, khẳng định chính là người làm đấy!"

Nói xong, đội trưởng cho Hạ Nhược Phi cái người hiểu được ánh mắt.

Hạ Nhược Phi đã hiểu, có chút bất đắc dĩ gật đầu, "Được rồi, ta thừa nhận là ta."

"Xôn xao —— "

Chung quanh nhân viên cảnh sát lập tức đều chấn kinh rồi.

Những cái kia nhận thức Hạ Nhược Phi người trong thần sắc tăng thêm vài phần kiêng kỵ. Phách Vương Hoa một gã thật đúng là không phải là hư danh nói chơi!

Sắt lá đều có thể đập trứng xuống xuống dưới nhiều như vậy, cái kia nếu đập trên thân người mà nói. . .

Tất cả mọi người không rét mà run, đồng thời cũng rất là may mắn, bọn hắn trước kia không có cùng Hạ Nhược Phi nào qua mâu thuẫn, bằng không thì hậu quả thật đúng là không cách nào tưởng tượng.

"Quả nhiên là Trường Giang sóng sau đê sóng trước, xem ra Nhược Phi người không chỉ có thể trở về đến cục thành phố, đã liền ta đây cái đội trưởng chính là vị trí đều được tặng cho người rồi!" Tên kia đội trưởng nửa hay nói giỡn nói.

"Đội trưởng, không phải là ngăn đón chiếc rượu giá sao, có lớn như vậy công lao à." Hạ Nhược lam bĩu môi cảm thấy cái này là người ta tại mở nạng vui đùa.

"Rượu giá?" Đội trưởng lắc đầu cười cười, chỉ chỉ {bịđọc} hai gã nhân viên cảnh sát khiêng đi lái xe, nói: "Người biết hắn là ai sao?"

Cái này nói cho hết lời, không chờ Hạ Nhược Phi mở miệng, đội trưởng tiếp tục nói: "Hắn là Tiền Đại Bưu!"

"Tiền Đại Bưu?" Hạ Nhược Phi trừng to mắt, "Thanh Long Bang bang chủ gạo vui thành chính là cái kia tâm phúc dưới tay Tiền Đại Bưu?"

"Không sai, chính là hắn!" Đội trưởng gật gật đầu, khoe mắt mang theo vui vẻ, nói ra: "Hơn nữa cũng không phải là rượu giá, là hút pin sinh ra ảo giác sau bỏ trốn, nguyên bản liền một -->>>

Bạn đang đọc truyện *Đào Vận Cao Thủ Ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Người Có Dám Thân Hắn Không? (2)

Thăng tại điều tra Thanh Long Bang thuốc phiện giao dịch, đang lo lắng không được chứng cứ đâu rồi, đây không phải là, chứng cứ đưa mình tới cửa! Người nói người không phải là một cái công lớn là cái gì?"

Hạ Nhược Phi ngơ ngẩn.

Nàng thật sự không thể tưởng được, lớn như vậy một kiện công lao gặp dễ dàng như vậy rơi tại trên đầu mình.

Nhưng nàng minh bạch, trên thực tế bản thân cũng không có làm gì.

Tất cả đều là bởi vì người nam nhân kia.

Ta nhất định sẽ tìm được người đấy!

Hạ Nhược Phi nhéo nhéo đôi bàn tay trắng như phấn, trong lòng âm thầm thề.

...

Trần Thiên như trước đi tại đầu đường.

Nhưng hắn không có chú ý tới, tại nghiêng phía sau vị trí, dưới bóng cây ngừng lại sáng ngời màu đỏ xe con.

Vị trí lái đưa trên là một cái đeo màu đen kính gọng kính, một thân màu xám đồ công sở xinh đẹp nữ tử, mà vị trí bên cạnh tài xế, đồng dạng ngồi một cái xinh đẹp nữ hài, bất quá niên kỷ nhìn qua rất nhỏ, nhưng trước ngực cao ngất nhưng là muốn xa xa lớn hơn vị trí lái trên nữ nhân, rất có đồng. Về mặt. Lớn. Nhũ mùi vị.

"Nguyệt tỷ, hai người chúng ta có muốn hay không đánh cuộc?" Tay lái phụ trên vị trí nữ hài kêu La Ly, nàng về mặt tràn đầy cười xấu xa nhìn xem vị trí lái đưa trên Tần Nguyệt nói ra.

Tần Nguyệt trừng mắt La Ly tức giận nói: "Người cái này nha đầu chết tiệt kia lại muốn làm gì? Ta đã nói rồi ta phải đi làm!"

"Đánh cuộc nha, nếu người thua buổi chiều cũng đừng đi làm, theo giúp ta đi đi dạo cửa hàng." La Ly tiểu cô nương cười hi hi nói: "Nếu ta thua, ta đây sẽ không quần quít lấy người rồi!"

"Được rồi, người nói đánh cuộc gì?" Tần Nguyệt có chút bất đắc dĩ, đồng thời cũng không quên cái lưu lại trong đầu, dù sao nàng là rất rõ ràng bên người tiểu nha đầu này tính tình đây, "Bất quá chúng ta sớm đã nói, nếu cái loại này vượt qua điểm mấu chốt sự tình ta không đánh cuộc với người!"

"Yên tâm yên tâm, nhất định không siêu thấp tuyền!" La Ly tiểu cô nương không được gật đầu, sau đó chỉ chỉ phía trước cách đó không xa Trần Thiên, "Chúng kiến cái kia cổ trang đẹp trai có hay không, liền đánh bạc người có dám hay không thân hấn, nếu là dám thân, hơn nữa thân đến đó coi như là người thắng, nếu thân không đến chính là ta thắng!"

Nói xong, La Ly lại cho Tần Nguyệt một cái khiêu khích ánh mắt.

Nàng đoán chừng Tần Nguyệt tuyệt đối không dám qua thân một người điên.

Loại này trời rất nóng còn xuyên qua như vậy kín, không phải là tên điên là cái gì?

"Người cái này nha đầu chết tiệt kia nói cái gì?!"

Quả nhiên, Tần Nguyệt vẻ mặt không thể tin được trừng mắt La Ly, thanh âm cũng là thoáng cái đề cao vài phân.

"Nguyệt tỷ, cái này không vượt ra ngoài điểm mấu chốt nha, hơn nữa, người xem hấn còn rất dài cay này soái, khả năng chỉ là đầu óc không bình thường hơi có chút, thân hấn một cái người cũng không mất mát gì nha!" La Ly vẫn còn cười hi hi nói, nàng biết rõ, bản thân càng như vậy nói, Tần Nguyệt càng là gặp kháng cự.

Tần Nguyệt cẩn thận quan sát một phen, sau đó phát hiện đối phương xác thực còn rất soái đây.

"Đi thì đi!"

Từ trước đến nay bảo thủ và lại ở trước mặt người ngoài rất cao lạnh Tần Nguyệt, cũng không biết là đột nhiên rút điên vì cái gì, hoặc là {bịđược} Trần Thiên soái mê mắt, hừ nhẹ một tiếng sau liền không chút lựa chọn xuống xe, giẫm phải giày cao gót trực tiếp hướng Trần Thiên đi đến.

La Ly mở to hai mắt nhìn, đây là không thể tin được nhìn xem đã nhanh đến Trần Thiên trước mặt Tần Nguyệt.

Ta đi, Nguyệt tỷ lúc nào như vậy không bị cản trở rồi! ?

Không có suy nghĩ nhiều nàng vội vàng xuống xe cùng tới.

Đi vào Trần Thiên sau lưng, Tần Nguyệt đưa tay sẽ phải đi đập Trần Thiên bả vai gọi hấn, nhưng không đợi tay của nàng rơi vào Trần Thiên trên bờ vai, tay của nàng đã bị Trần Thiên trở tay bắt được.

Ngay sau đó, Trần Thiên trên tay lực đạo truyền đến, trực tiếp sẽ đem Tần Nguyệt cho rơi vỡ ngã trên mặt đất!

"Ồi!" Tần Nguyệt nhin đau không được hừ ra thanh âm, ngồi dưới đất ngẩng đầu, hờn dỗi tựa như quyết lấy miệng hướng Trần Thiên reo lên: "Người còn có phải hay không người đàn ông a? Làm sao lại không biết một chút thương hương tiếc ngọc, ta như vậy nữ nhân xinh đẹp người đều không biết xấu hổ động thủ?"

Bạn đang đọc truyện *Đào Vận Cao Thủ Ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Chỉ Hận Đi Ra Ngoài Không Mang Bàn Phím (1)

Trần Thiên mặt không biểu tình: "Người muốn làm cái gì?"

Trên thực tế, nếu như không phải là hấn không có từ Tần Nguyệt trên thân cảm giác đến ác ý mà nói, hiện tại nằm trên mặt đất đã là một cỗ thi thể rồi.

Về phần nói cái gì thương hương tiếc ngọc? Tại hấn đường đường Thần Đế trong mắt, hết thảy đều không tồn tại!

Đang sau La Ly càng là mở to hai mắt kinh ngạc nhìn một màn này, nhưng rất nhanh, nàng liền không có tìm không có phổi ôm bụng cười ha ha: "Nguyệt tỷ, Nguyệt tỷ, xem ra mị lực của người cũng không phải là đối với làm cho có nam nhân đều hữu hiệu a!"

"Nha đầu chết tiệt kia, ngươi còn không mau một chút đỡ ta đứng lên?" Tần Nguyệt đôi mắt đẹp trừng mắt La Ly nói ra, tuy rằng nơi này là rừng rậm đây, nhưng trên mặt đất độ nóng như trước là rất cao, mới đã ngồi như vậy trong chốc lát, Tần Nguyệt liền cảm giác mình mồ hôi nhễ nhại {bịđược}

Cười thuộ về cười, La Ly còn là thò tay đem Tần Nguyệt theo trên mặt đất kéo, sau đó nói: "Nguyệt tỷ, ngươi thua ơ, nguyện thua cuộc, hôm nay không cho ngươi đi làm muốn theo giúp ta!"

"Hừ, ta mới không có thua!" Tần Nguyệt hằm hừ nhìn về phía Trần Thiên, "Chưa từng có nam nhân có thể ngăn cản được mị lực của ta, hần khẳng định là đồng tính luyến, bằng không thì . . "

"Nhưng hần cũng là nam nhân a!" La Ly cất ngang Tần Nguyệt mà nói, cười hi hi nói, "Chỉ là đáng tiếc cái này thì một cái đẹp trai vậy mà là đồng tính luyến, bất quá Nguyệt tỷ ngươi nhất định phải nguyện thua cuộc theo giúp ta đi dạo cửa hàng!"

"Không có tính không!" Tần Nguyệt không được lặc đầu, "Hần là đồng tính luyến, không tính chính thức trên ý nghĩa nam nhân!"

"Đồng tính luyến ái cũng là nam nhân!" La Ly cãi chính.

Hai nữ lâm vào tranh luận, hoàn toàn không để ý đến bên cạnh Trần Thiên cái kia càng ngày càng đen sặc mặt.

"Ngươi nói . . Ta không là nam nhân?"

Trần Thiên nhìn xem Tần Nguyệt từng chữ một mở miệng.

"Đúng!" Tần Nguyệt không chút lựa chọn gật đầu, "Tại lão nương trong mắt, đồng tính luyến ái căn bản cũng không coi như là nam . . Ô ô ô . . "

Tần Nguyệt câu nói kế tiếp rút cuộc nói không nên lời, bởi vì môi của nàng bị ngăn chặn.

{bịđược} Trần Thiên dùng miệng của mình bá đạo ngăn chặn.

Trần Thiên ôm thật chặt Tần Nguyệt, hai người khỏa môi kề sát, thậm chí Trần Thiên còn không chút khách khí đưa tay bắt lấy Tần Nguyệt cái kia sung lẫn bộ ngực, ngón tay cũng là dùng sức.

Trong chớp mắt, Tần Nguyệt gương mặt đỏ thắm phảng phất muốn nhỏ máu ra, nàng nhìn không tới, đầu cảm giác mình mặt nóng rát bị phỏng, hơn nữa trong nội tâm đã dần sinh ra một cỗ cảm giác rất là kỳ dị !

Trước kia Tần Nguyệt nghe qua một câu kêu sinh hoạt giống như là bị người cưỡng gian, nếu như phản kháng không được, vậy yên lặng hưởng thụ.

Hiện tại chính mình coi như là tại hưởng thụ sao?

Phản kháng?

Một chút cũng không muốn đây.

Nhất là cảm giác được có vật cứng tại chỗ chống đỡ lấy bản thân bụng dưới, biết rõ ràng đó là cái gì sau đó, Tần Nguyệt toàn thân càng là vô lực, dứt khoát trực tiếp liên bại liệt tại Trần Thiên trong ngực.

Đây chính là sợ choáng váng bên cạnh đứng đấy La Ly tiểu cô nương, vẫn không nhúc nhích, liền ngo ngắc nhìn mập mờ vô cùng hai người.

Thật lâu rồi mới.

Trần Thiên cũng buông lỏng ra ôm Tần Nguyệt tay, cúi đầu nhìn xem so với chính mình thấp phải có một đầu Tần Nguyệt, nghiền ngẫm cười nói: "Ta có phải là nam nhân hay không ngươi nên biết rồi a?"

Tần Nguyệt đã có thể bản thân đứng thẳng, đầu sắc mặt đỏ bừng, một câu đều nói không nên lời.

"Nguyệt, Nguyệt tỷ, các ngươi. . ."

La Ly tiểu cô nương trừng to mắt, há to mồm, chỉ chỉ Tần Nguyệt, lại chỉ chỉ Trần Thiên.

"Từ La Ly, đừng nói mò!" Tần Nguyệt phục hồi tinh thần lại, trừng mắt La Ly cắn răng nói.

Mặc dù là đáng về phần nộ, nhưng trên mặt dư màu đỏ còn không có tiêu tán, vì vậy nhìn qua rất là quyến rũ động lòng người.

La Ly cười hi hi đang muốn lại nói tiếp, đằng sau đột nhiên lại truyền tới một nghe vào rất là kinh hi thanh âm.

"Ly Ly, thật là đúng dịp nha, ngươi cũng ở nơi đây!"

Là người đàn ông thanh âm.

Trần Thiên ba người đều là men theo thanh âm nhìn lại.

Bạn đang đọc truyện *Đào Vận Cao Thủ Ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Chỉ Hận Đi Ra Ngoài Không Mang Bàn Phím (2)

Tổng cộng có bảy người, trong đó hai cái nam tử trẻ tuổi nhìn qua tựa hồ là đầu lĩnh đấy, lời mới vừa nói đấy, là một người mặc màu đen ngắn tay, trên cổ còn mang theo cái hình xăm nam nhân.

Mà tại bên cạnh hắn, là một cái lưu lại cái lớn công đầu, tóc bóng loáng tỏa sáng, nhìn qua hãy cùng con chó liếm liếm tựa như, làm cho người ta chú ý nhất chính là, tại đây trời rất nóng lại vẫn ăn mặc ông tay áo âu phục, cũng không sợ nóng chết cái gì đấy.

"Mế Anh Lãng, sao ngươi lại tới đây!"

Nhìn xem ngắn tay nam, La Ly đẹp mắt nhăn mày lại, trong ánh mắt mang theo vẻ chán ghét, biết rõ đối phương tính cách nàng, cũng không nhận ra ở chỗ này gặp phải là trùng hợp.

Mế Anh Lãng đối với La Ly cái kia chán ghét thái độ phảng phất chưa tỉnh, mang trên mặt cái tự nhận là anh tuấn đáng tươi cười, bước nhanh đến phía trước, vừa đi vừa nói chuyện: "Ta cũng là cùng bằng hữu tân bộ, vừa vận liền gặp ngươi rồi, cái này bạn thân là ai?"

Câu nói sau cùng, Mế Anh Lãng tiếng nói mãnh liệt chuyển một cái, ánh mắt cũng là nhìn về phía Trần Thiên, đánh giá hắn.

"Trời rất nóng đi ra cùng bằng hữu tân bộ? Lừa gạt quỷ đây? Theo dõi ta chính là theo dõi ta, còn tìm cái gì chó má lấy cớ!" La Ly không chút khách khí chỉ ra sự thật.

Mế Anh Lãng sắc mặt một đỏ, nói ra: "Cái này không trọng yếu, quan trọng là ... Hắn là ai?"

La Ly tiểu cô nương này tròn mắt quay tròn vòng vòng, sau đó một chút ôm Trần Thiên cánh tay, rất là thân mật nói ra: "Hắn a, hắn là bạn trai ta!"
Đồng thời La Ly trong lòng cũng là có chút ngạc nhiên.

Khí trời vốn là rất nóng, thậm chí nàng trên người mình đều toát mồ hôi, nếu ôm một người, gặp càng nóng, thế nhưng là tại nàng ôm lấy Trần Thiên về sau, không chỉ có không có cảm thấy nóng, ngược lại còn cảm giác phải vô cùng mát mẻ!

Thật kỳ quái nha, coi như vậy đi, mặc kệ, trước ôm chặt rồi hãy nói!

Nhất niệm đến tận đây, La Ly ôm càng chắc hơn, sâu không thấy đáy khe rãnh làm cho Trần Thiên cánh tay hăm sâu trong đó.

Mế Anh Lãng sắc mặt bỗng nhiên trầm xuống.

Mặc dù biết Trần Thiên là La Ly kéo ra đến bia đỡ đạn, nhưng nhìn hai người như thế thân mật, trong lòng của hắn còn là nhịn không được phẫn nộ.

Ghen tuông bộc phát.

Hả?

Trần Thiên bỗng nhiên giương mắt nhìn về phía Mế Anh Lãng.

Vừa rồi hắn theo Mế Anh Lãng trên thân đã nhận ra một vòng sát khí, tuy rằng rất yếu cũng chỉ là một cái chớp mắt tức thì, nhưng thân là Nhất Đại Thần Đế Trần Thiên còn là cảm giác nhìn thấy tận mắt.

Bất quá hắn ánh mắt này rơi vào Mế Anh Lãng trong mắt, vậy lộ ra có chút khiêu khích hương vị.

"Ta là Thanh Long Bang Thiếu bang chủ, ngươi là người nào? Ngươi lại biết rõ Ly Ly là người nào, thân phận gì sao?" Mế Anh Lãng mặt âm trầm mở miệng.

"Thanh Long Bang Thiếu bang chủ. . ." Trần Thiên khoe miệng nổi lên một vòng nghiền ngẫm đáng tươi cười, "Sáng sớm đều chết rồi a?"

"Người là muốn chết?" Mễ Anh Lăng xem ra cũng là sinh động tiết mục ngắn tay, lập tức nghe rõ đây là Trần Thiên tại châm chọc hán, là ở làm thấp đi hán, xem thường hán.

'Rầm Ào Ào' ——

Đằng sau cái kia năm cái dài cao lớn thô kệch tháo hán tử trong nháy mắt xông tới.

Lúc này thời điểm chung quanh rất xa cũng sớm đã tụ họp chút ít người xem náo nhiệt, cho dù thời tiết nóng bức, nhưng xem náo nhiệt phải không tiến hành cùng lúc đợi cùng nơi đây.

Chứng kiến hai cái nữ đại mỹ nữ bị người vây quanh, vây xem quần chúng trong có chút thanh niên nhiệt huyết đều muốn ra tay bênh vực kẻ yếu, bọn hán cảm thấy làm như vậy có lẽ có thể ôm mỹ nhân thuộc về.

Nhưng mà khi bọn hán chứng kiến mấy cái hán tử trên thân Thanh Long hình xăm về sau, liền từng cái một sợ rồi.

Cái này nhưng đều là Thanh Long Bang người a.

Dinh Hải ba đại bang phải một trong, người nào dám đắc tội?

Thanh niên nhiệt huyết trong lòng hận a.

Hận bọn hán lúc ra cửa không có mang theo bàn phím, bằng không thì nhất định có thể biến thân khô lạt bọn hán.

Đừng nói một cái Thanh Long Bang, chỉ cần bàn phím nơi tay, coi như là một trăm Thanh Long Bang đều chỉ có {bịđọc} treo lên đánh phần!

Không nói trong lòng nhỏ máu bọn hán, hình ảnh lại chuyển tới trong tràng mấy vị nhân vật chính trên thân.

Nhìn xem vây quanh đại hán, La Ly quay đầu phần nộ nhìn về phía Mễ Anh Lăng, "Mễ Anh Lăng, ngươi muốn làm cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Đào Vận Cao Thủ Ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Hôn Nhẹ Ôm Một Cái Nâng Cao Cao (1)

"Làm cái gì?" Mễ Anh Lăng lập tức cười lạnh, "Ly Ly, hai người chúng ta là từ nhỏ đến lớn đây, thanh mai trúc mã hai nhỏ vô tư, ta là cái gì tính cách người rõ ràng nhất đi?"

"Coi như là cái này người chỉ là người tạm thời kéo tới bìa đỡ đạn, nhưng mà dám sờ ta Mễ Anh Lăng nữ nhân, ta khiến cho hán nửa đời sau rút cuộc làm không thành nam nhân!"

"Cho ta phé bỏ hán!"

Mễ Anh Lăng quyết đoán phát tay ra lệnh.

"Người nào là nữ nhân của ngươi? Mễ Anh Lăng, ta cảnh cáo ngươi, ngươi không muốn xằng bậy, ngươi nếu là dám xằng bậy, ta liền nói cho ta biết cha!" La Ly hiển nhiên không thể tưởng được Mễ Anh Lăng thật sự dám kiêu ngạo như vậy, nói làm cho người ta động thủ khiến cho người động thủ.

"Ly Ly, ngươi thực cảm thấy La Thúc sẽ vì một cái không biết tên mao đầu tiểu tử, cho các ngươi Huyết Lang bang theo chúng ta Thanh Long Bang khai chiến?" Mễ Anh Lăng trào phúng nhìn xem La Ly, đồng thời trong lòng ghen tuông càng đậm.

Trước mắt gia hỏa này là ai hán cũng không biết, chỉ sợ La Ly hôm nay cũng là cùng hán lần thứ nhất gặp mặt.

Thế nhưng là, nàng thật không ngờ bảo vệ một cái lần thứ nhất gặp mặt lạ lẫm nam nhân!

Hán Mễ Anh Lăng tại La Ly trong lòng địa vị, lại vẫn không bằng một cái chút nào không liên hệ người!

Mễ Anh Lăng trong lòng sát ý càng đậm, thanh âm lạnh như băng nói: "Tranh thủ thời gian trước cho ta phé bỏ hán, sau đó lại đem hán mang đi, ta muốn

thân thủ đưa hán tra tấn tới chết!"

"A?" Lúc này, một mực không có mở miệng Trần Thiên rút cuộc nói chuyện, ánh mắt nghiêng ngả nhìn xem Mễ Anh Lăng, "Tiểu gia hòa, tại ngươi làm những thứ này quyết định trước, hỏi qua ý kiến của ta sao?"

"Ý kiến của ngươi?" Trần Thiên mà nói làm cho Mễ Anh Lăng nhìn không được trào phúng cười ra tiếng, như nhìn bệnh tâm thần giống nhau nhìn xem Trần Thiên, "Vậy ngươi ngược lại là nói một chút coi, ngươi có ý kiến gì?"

"Ta không có ý kiến." Trần Thiên lắc đầu nói ra, "Chẳng qua là cảm thấy, muốn phế mất ta, mấy người này chỉ sợ còn chưa đủ tư cách."

"Thật đúng là cái không biết trời cao đất rộng mao đầu tiểu tử." Mễ Anh Lăng không nói chuyện, bên cạnh hắn đứng đấy chính là cái kia âu phục nam mở miệng, trên mặt cũng là mang theo vẻ châm chọc.

"Cảnh ít, đối với loại người này không cần phải nói nhảm, ngươi liền xem kịch vui đi." Mễ Anh Lăng đối với âu phục nam cười cười, sau đó ánh mắt âm thầm nhìn về phía Trần Thiên, "Động thủ! Nhớ kỹ đừng làm bị thương Ly Ly!"

Mệnh lệnh vừa ra, năm đại hán ngay ngắn hướng ra tay, theo năm cái phương hướng bất đồng vùng vẫy đánh hướng Trần Thiên đầu.

Nếu như Trần Thiên là người bình thường mà nói, nhất định là gặp tránh cũng không thể tránh rần rần chắc chắn chịu lên đi, không nói chết, cũng sẽ đã hôn mê.

Nhưng Trần Thiên không phải là người bình thường.

Hắn là Thần Ma thể giới quét tháo một phương Thần Đế!

"Một bày kiến hôi!"

Trần Thiên trong đôi mắt nhanh chóng hiện lên một đường lãnh quang, sau đó triển khai.

Hắn không có sử dụng năng lượng, mà là thuần túy thân thể lực lượng, thân hình nhanh như tia chớp.

Không ai có thể nhìn rõ ràng động tác của hắn, chỉ có thể nghe được năm đạo cơ hồ là giao chồng lên nhau trầm đục.

Ngay sau đó, cái kia năm cái vừa mới tới gần Trần Thiên người, đồng thời ngược lại bay ra ngoài.

Bọn hắn đều nằm ở bảy tám mét bên ngoài trên mặt đất, lại không thể đứng lên, đều ngất đi.

Nhìn thấy một màn này, Mễ Anh Lăng đồng tử bỗng nhiên co rút nhanh.

"Người luyện võ?"

Mễ Anh Lăng tuy rằng kinh ngạc, nhưng không sợ, bởi vì hắn cũng là người luyện võ.

"Có ý tứ!"

Kỳ thật không chỉ có Mễ Anh Lăng kinh ngạc, Tân Nguyệt cùng La Ly cũng đồng dạng kinh ngạc.

Các nàng không nghĩ tới, Trần Thiên cũng không phải cái đẹp mắt bình hoa, thân thủ vậy mà gặp lợi hại như vậy!

Trong nháy mắt, La Ly tiểu cô nương lại nhìn hướng Trần Thiên trong con ngươi, đều là sùng bái những ngôi sao nhỏ.

Âu mong ~ ngươi thật lợi hại nha, ta muốn hôn hôn ta muốn ôm ta một cái muốn nâng cao cao!

"Ta ngược lại là muốn nhìn một cái, ngươi mạnh bao nhiêu!" Mễ Anh Lăng néo néo nắm đấm của mình, sau đó trái phải bày xuống đầu, cười lạnh cất bước tiến lên.

Cái kia năm tên đại hán chỉ là hắn tùy thân tùy tùng, thực lực rất bình thường, coi như là...

Bạn đang đọc truyện *Đào Vận Cao Thủ Ở Đô Thị* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Hôn Nhẹ Ôm Một Cái Nâng Cao Cao (2)

Bản thân đối mặt lên, cũng có thể làm được nhẹ nhõm đánh bại bọn hắn.

Mễ Anh Lăng cũng không nhận ra Trần Thiên có thể là đối thủ của mình.

Như thế mà đang ở hắn muốn động thủ thời điểm, một đường làm cho Trần Thiên cảm thấy quen thuộc khẽ kêu âm thanh truyền đến.

"Làm gì vậy đây làm gì vậy đây? Dưới ban ngày ban mặt tụ họp nhiều người ầu ẩu, trong mắt còn có ... hay không pháp luật? !"

Nhanh tận lực bồi tiếp bén nhọn tiếng thắng xe.

Xe gần máy dừng lại, đang mặc cảnh sát giao thông chế ngự Hạ Nhượng Phi theo mô-tơ trên xe đi xuống.

Nàng vừa mới chuẩn bị quay về cảnh sát giao thông đội, sau đó lại đi cục thành phố, không muốn trên đường rồi đi rất xa đấy, liền gặp được hư hư thực thực đánh nhau ầu ẩu sự tình.

Bất quá {các loại} đến gần về sau, Hạ Nhượng Phi mới là chú ý tới một người quen, vừa rồi ngăn đón ngừng chiếc xe kia sau liền biến mất không thấy gì nữa Trần Thiên!

"Là người?"

"Tỷ?"

Hai thanh âm cơ hồ là đồng thời vang lên.

Người thứ nhất là Hạ Nhượng Phi đối với Trần Thiên nói.

Thứ hai làm cho người ta có chút ngoài ý muốn, là cái kia âu phục nam đối với Hạ Nhượng Phi nói.

"Hạ Nhượng Cảnh!" Nghe được bản thân thanh âm của đệ đệ, Hạ Nhượng Phi ánh mắt lập tức chuyển hướng tới âu phục nam, sắc mặt hiện ra vẻ phẫn nộ, quát: "Người được đây, tiểu tử cánh cứng cấp rồi, lại vẫn học được đánh nhau nha?"

"Không phải là, tỷ, ta chỉ là đi ngang qua, đi ngang qua mà thôi, ta cũng không có nhúc nhích tay đây." Hạ Nhượng Cảnh nhìn qua rất sợ hãi cái này tỷ tỷ, nhìn thấy Hạ Nhượng Phi tức giận bộ dạng, liền vội vàng lắc đầu phủ nhận, vừa rồi cái kia mây trôi nước chảy bộ dạng đã sớm biến mất không thấy gì nữa.

Hắn là rất rõ ràng tỷ tỷ mình tính cách đấy.

Nếu là thật thừa nhận, hắn thề, bản thân bờ mông nhất định sẽ {bị} cái này bạo lực điên cuồng tỷ tỷ cho đánh nở hoa đấy!

"Cái kia đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?" Hạ Nhượng Phi chỉ chỉ nằm ở vài mét bên ngoài năm tên đại hán.

"Hạ cảnh quan, bọn họ đều là của ta người, là bị hắn đã thương." Mễ Anh Lăng về bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười chỉ chỉ Trần Thiên nói ra.

Hạ Nhượng Phi quay đầu nhìn về phía Trần Thiên, hỏi: "Là như thế này?"

Trần Thiên gật gật đầu thừa nhận.

"Rất tốt, dưới ban ngày ban mặt đánh nhau, theo ta đi một chuyến đi!" Hạ Nhượng Phi gật đầu nói.

"Tỷ, người không phải là cảnh sát giao thông đội đấy sao? Sao có thể quản. . ."

Hạ Nhượng Cảnh lời còn chưa nói hết, Hạ Nhượng Phi liền thô bạo cắt ngang

"Chị của người ta thân tay bắt phạm vừa mới lập công lớn một kiện, không chỉ có thể trở lại cục thành phố, còn có thể lên làm đội trưởng!"

"Vừa lập công?" Hạ Nhượng Cảnh sợ run lên.

"Người không tin? Là muốn thử một chút thân thủ của ta sao?" Hạ Nhượng Phi trong đôi mắt hiện lên một đạo hàn quang.

Hạ Nhượng Cảnh toàn thân run lên, nhanh chóng lắc đầu.

Về phần Mễ Anh Lăng, thì là đang nghe Hạ Nhượng Phi mà nói về sau, đôi mắt hơi hơi híp xuống, cũng không biết đang tự hỏi cái gì, nhưng cũng chỉ là

trong nháy mắt, rất nhanh chính là lộ ra cái mỉm cười, nói ra: "Vậy thì thật là chúc mừng Hạ cảnh quan, không, chúc mừng Hạ đội trưởng nha."

"Hừ!" Hạ Nhượng Phi biết rõ Mễ Anh Lăng thân phận, cho nên đối với hắn không có cảm tình gì, hừ lạnh một tiếng, nhìn xem Mễ Anh Lăng nói ra: "Tiểu tử, ngươi tốt nhất đừng để cho ta bắt được ngươi cái gì nhượng điểm, bằng không thì rơi trong tay ta mà nói cho ngươi đẹp mắt!"

Mễ Anh Lăng buông buông tay, "Ta thể nhưng là tuân gi nhớ tuân theo luật pháp tốt công dân."

Hạ Nhượng Phi cũng không lại phản ứng đến hắn, trực tiếp quay người nhìn về phía Trần Thiên, "Ngươi theo ta đi một chuyến đi."

Nói chuyện còn hướng Trần Thiên nháy mắt, tựa hồ là ám chỉ cái gì.

Không biết nàng muốn làm cái gì, Trần Thiên vẫn gật đầu đồng ý.

Rất nhanh hai người lên một lượt xe gắn máy, xe gắn máy phát động, đang muốn thời điểm ra đi, Hạ Nhượng Phi lại quay đầu nhìn về phía đệ đệ mình, âm thanh lạnh lùng nói: "Ta cảnh cáo ngươi tiểu tử này, không muốn mỗi ngày đều cùng một ít không đứng đắn người lẫn lộn cùng một chỗ, bằng không thì cuối cùng có ngươi hối hận thời điểm!"

Vứt bỏ những lời này về sau, xe gắn máy phát ra một tiếng gào thét, trực tiếp nghênh ngang rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Đào Vận Cao Thủ Ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Ngươi Có Phải Yêu Thích Ta Không? (1)

Mễ Anh Lăng hai cái nắm đấm nắm chặt cùng một chỗ, sắc mặt âm trầm phảng phất muốn chảy ra nước.

Hắn đương nhiên có thể nghe hiểu, cái kia không đứng đắn người, nói đúng là hắn.

Gái điểm thú, cho lão tử chờ, ngươi đắc sát không được bao lâu!

"Anh Lăng, chớ để ý, tỷ của ta nàng chính là như vậy, kỳ thật không có ác ý gì đấy." Bên cạnh Hạ Nhượng Cảnh vỗ vỗ Mễ Anh Lăng bả vai nói ra.

Mễ Anh Lăng nhẹ nhàng cười cười, "Ta đương nhiên không ngại, dù sao chị của ngươi cũng là vì tốt cho ngươi."

...

Hạ Nhượng Phi cười xe gắn máy mang theo Trần Thiên rời đi không đến mười phút liền dừng ở ven đường.

Xuống xe về sau, Hạ Nhượng Phi nhìn xem Trần Thiên hỏi: "Ngươi tên là gì?"

"Trần Thiên." Trần Thiên chi tiết đáp.

"Lúc trước chiếc xe kia là ngươi bức ngừng hay sao? Động cơ đập lên chuông ầm cũng là ngươi lưu lại hay sao?" Hạ Nhượng Phi lại hỏi.

Trần Thiên mặt không biểu tình gật đầu.

"Hắc! Ngươi đây là thái độ gì?" Trần Thiên bộ dạng như vậy rơi vào Hạ Nhượng Phi trong mắt, chính là cao ngạo tư thái, "Đừng tưởng rằng ngươi thực lực cường đại điểm là có thể chút nào không kiêng sợ rồi, ta cho ngươi biết, ngươi chọc đại phiền toái ngươi biết không?"

"Không biết." Trần Thiên như một người thành thật giống nhau lắc đầu.

"Ngươi kẻ ngu này!"

Hạ Nhượng Phi giờ phút này cảm tức.

"Ngươi biết ngươi chọc tới người trẻ tuổi kia là ai chăng?"

"Biết rõ a, Thanh Long Bang Thiếu bang chủ, Mễ Anh Lăng." Trần Thiên như cũ là mặt không biểu tình gật đầu.

Hạ Nhượng Phi hỏi lại: "Cái kia người biết Thanh Long Bang tại Đình Hải ý vị như thế nào sao?"

"Đình Hải ba đại bang phái một trong nha." Điểm ấy Trần Thiên lúc trước theo người vây xem nhỏ giọng nghị luận trong đã là đã được biết đến.

Bất quá, cái này cùng hắn không có quan hệ gì.

Đừng nói là một cái Đình Hải ba đại bang phái một trong, coi như là cái thế giới này đứng đầu thế lực, hắn cũng không để ý chút nào.

Dù sao cả hai căn bản cũng không phải là một cái số lượng cấp tồn tại.

"Vậy người..."

Hạ Nhượng Phi còn muốn nói nữa cái gì, Trần Thiên nhưng là đã cắt đứt nàng: "Người là cảnh sát đúng không?"

Hạ Nhượng Phi không biết Trần Thiên làm cái quỷ gì, nhưng vẫn gật đầu.

"Người thân là cảnh sát, không phải là đã kích tội phạm, bảo hộ dân chúng đấy sao? Vì cái gì người muốn cho ta lặp đi lặp lại nhiều lần cường điệu ta đắc tội Thanh Long Bang, chọc tới đại phiền toái?" Trần Thiên nhìn xem Hạ Nhượng Phi, từng chữ một nói, "Chẳng lẽ nói là vì liên cảnh sát các người, đều cầm loại này ác thế lực không có biện pháp?"

"Người... Nói vậy! Lão nương ta là vì tốt cho người người biết không?" Hạ Nhượng Phi cắn chặt hai hàm răng trắng ngà oán hận nói ra.

Nếu như có thể mà nói, nàng thật muốn một quyền nện chết Trần Thiên.

Gia hỏa này, như thế nào đầu liên toàn cơ bắp nghe không rõ ta tại nói cái gì đây?

"Tốt rồi, nếu như có rảnh rồi ta đã đi." Trần Thiên đối với Hạ Nhượng Phi loại này ngực to mà không có não nữ nhân hứng thú thiếu thiếu.

"Chờ một chút!" Hạ Nhượng Phi gọi lại Trần Thiên, "Người nghỉ ngơi ở đâu?"

Trần Thiên chỉ tiết nói ra: "Vừa tới Đình Hải, còn không có chỗ ở."

"Điện thoại di động của người số cho ta, ta giúp người thuê cái phòng ở." Hạ Nhượng Phi rất dứt khoát nói ra.

Mục đích của nàng rất rõ ràng, là có thể đủ tùy thời nghĩ đến Trần Thiên, cùng với biết rõ Trần Thiên chỗ đặt chân.

Như vậy một cái thực lực cường đại dân gian cao thủ, nàng cũng không muốn muốn bởi vì đắc tội cái Thanh Long Bang mà bị bóp chết mất.

"Không có." Trần Thiên trước sau như một lắc đầu

Bạn đang đọc truyện *Đào Vận Cao Thủ Ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Người Có Phải Yêu Thích Ta Không (2)

"Người cái tên này. . . Hiện tại một cái nũng nịu đại mỹ nữ hỏi người muốn phương thức liên lạc đâu rồi, người tại sao có thể cự tuyệt? Còn có phải là nam nhân hay không rồi hả?" Hạ Nhượng Phi rất tức giận, nàng cho rằng Trần Thiên là ở cự tuyệt nàng.

Trần Thiên nhìn xem nàng, thần sắc cổ quái mà hỏi: "Chẳng lẽ người cũng muốn thử xem ta có phải là nam nhân hay không?"

Hạ Nhượng Phi không biết Trần Thiên tại sao phải nói một cái vậy. Nhưng nàng biết mình rất tức giận.

Nàng thật sự nhịn không được muốn một quyền nện chết Trần Thiên, nhưng vừa nghĩ tới Trần Thiên thực lực, chỉ có thể là dằn xuống trong lòng xúc động.

"Ta không có ý tứ gì khác, Thanh Long Bang rất lợi hại đấy, nhưng bây giờ chúng ta đều nắm giữ đã đến một số nhỏ chứng cứ, chính thức có thể bắt lại Thanh Long Bang còn phải mấy ngày nữa, hôm nay người lại đắc tội Thanh Long Bang Thiếu bang chủ, chiếu theo cái kia có thù tất báo tính cách, chắc

chấn sẽ không buông tha ngươi!"

Hạ Nhược Phi tận lực khiến cho bản thân tỉnh táo lại, giải thích nói.

"Nhìn tại ngươi vừa rồi cứu phần của ta lên, ta giúp ngươi thuê một cái phòng ở, coi như là thanh toán xong."

Trần Thiên suy nghĩ một chút, gật gật đầu, nói ra: "Tốt."

Hiện tại hấn đích xác là cần trước tìm chỗ đặt chân.

"Cái kia điện thoại di động của ngươi số cho ta." Hạ Nhược Phi nói ra.

Trần Thiên lắc đầu: "Ta đã nói rồi ta không có."

"Thật không có?" Hạ Nhược Phi cực độ hoài nghi nhìn thấy Trần Thiên.

"Thật không có!" "Được rồi, giúp người giúp đến cùng, tiền đưa Phật đưa đến tây, lên xe đi, ta dẫn ngươi đi mua cái điện thoại, sau đó lại dẫn ngươi đi phòng cho thuê." Hạ Nhược Phi vung tay lên, có chút phóng khoáng nói.

Trần Thiên không có lập tức động, ánh mắt từ trên xuống dưới đánh giá Hạ Nhược Phi, như có điều suy nghĩ nói: "Ta nói, ngươi có phải hay không yêu thích ta, bằng không thì vì cái gì cố ý phải giúp ta?"

Đã ngồi ở mô-tơ trên Hạ Nhược Phi từng hướng Trần Thiên, tức giận nói: "Thiên tài gọi bằng cụ ư thích ngươi cái tên này, ta nói, ta là tại trả lại ngươi tình cảm! Đừng nói nhảm rồi, tranh thủ thời gian đi lên!"

Trần Thiên cũng không do dự nữa, lên xe gắn máy.

Cùng một thời gian, một cái khác địa điểm.

Thanh Long Bang tổng bộ.

Bang chủ Mễ Nhạc Thành chính mặt âm trầm, nháy mắt một cái không nháy mắt nhìn xem phía trước bày đặt bản bút ký màn hình.

P phía trên phát hình một đoạn video, là trước kia Trần Thiên cứu Hạ Nhược Phi hơn nửa một tay đem xe cho ngăn lại video.

Video chỉ có hơn mười giây, nhưng Mễ Nhạc Thành đã tới tới lui lui lặp lại phát ra hơn mười khắp.

Thật lâu, Mễ Nhạc Thành quay đầu nhìn về phía đứng tại phía sau mình một cái tóc húi cua trung niên, hỏi: "Lão Thiết, ngươi cảm thấy thực lực của hấn tại cái gì cấp độ?"

Được xưng là Lão Thiết tóc húi cua trung niên tên là Thiết Quyền, là Thanh Long Bang đệ nhất chiến tướng, đặc điểm của hấn giống như tên giống nhau, một đôi Thiết Quyền hầu như khó gặp gỡ địch thủ, đã từng càn là cứng rắn bằng vào cái kia một đôi nắm đấm giúp đỡ Mễ Nhạc Thành đúc thành bây giờ Thanh Long Bang.

Thiết Quyền cũng cùng theo nhìn hơn mười lần đích video, nghe được Mễ Nhạc Thành mà nói về sau, trầm ngâm sơ qua, chợt mở miệng phân tích nói: "Có thể như thế hơi hốt bức ngừng một cổ hầu như không khống chế được và lại tốc độ cao chạy xe, chỉ cần bằng vào thân thể lực lượng hầu như là không thể nào đây, vì vậy ta kết luận hấn tối thiểu nhất cũng là luyện được nội khí Hóa Khí Cảnh cao thủ, còn trẻ như vậy Hóa Khí Cảnh, rất hiếm thấy, ít nhất ta tại hấn cái này tuổi thời điểm, là xa không bằng hấn đây, nhưng bây giờ ta, so với hấn mạnh hơn rất nhiều!"

Thiết Quyền lời nói trong tràn đầy tự tin, bởi vì thực lực của hấn tại Hóa Khí Cảnh phía trên.

"Nói như vậy, hấn còn là một tiềm lực cổ, tuy rằng là bởi vì hấn Tiền Đại Buru mới rơi vào cảnh sát trong tay, nhưng nếu như có thể đưa hấn nhận lấy mà nói, chính là một cái Tiền Đại Buru, căn bản không tính tổn thất!" Mễ Nhạc Thành trong con ngươi bắn ra một vòng tinh mang, tính toán sao có thể thu phục Trần Thiên.

"Như vậy một người tuổi còn trẻ, thiên tư cùng thực lực đều rất mạnh, chỉ sợ nhuệ khí cũng sẽ rất đủ, sẽ không như vậy mà đơn giản thần phục với người khác đây." Thiết Quyền nhẹ khẽ lắc đầu nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Đào Vận Cao Thủ Ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Người Muốn Cùng Ta Song Tu Đầu Được (1)

"Nhuệ khí chừng vậy chèn ép chèn ép, người trẻ tuổi nha, dù sao vẫn là cần ma luyện, mặc kệ như thế nào, cái này người nhất định phải thu được dưới tay của ta!" Mễ Nhạc Thành trong giọng nói lộ ra nghiêm túc mùi vị, "Lão Thiết, chuyện này liền giao cho người đi làm!"

"Nếu như mạo muội đi mà nói, có thể sẽ hoàn toàn ngược lại." Thiết Quyền nhẹ cau mày, nói ra: "Ta cảm thấy được còn là điều tra rõ ràng sau lưng của hắn có cái gì thế lực rồi hãy nói, dù sao giống như hắn còn trẻ như vậy thực lực vừa cao đấy, sau lưng nói không chừng có thế lực cường đại, hơn nữa hắn cái này trang điểm nhìn qua cũng như là Cổ Thể Gia đệ tử."

Cổ Thể Gia!

Nghe được Thiết Quyền lời này, Mễ Nhạc Thành sắc mặt lập tức ngưng tụ.

Người bình thường có lẽ chưa từng nghe nói qua, nhưng thân là một phương đại lão Mễ Nhạc Thành, nhưng là nghe nói qua về Cổ Thể Gia đồn đại.

Cái kia đều là một ít kinh khủng tồn tại, khó thể thực hiện.

Trầm mặc cả buổi về sau, Mễ Nhạc Thành đây mới là chậm rãi gật đầu, nói ra: "Tốt lắm, người đi điều tra cái này người thân phận đi, nếu như là Cổ Thể Gia người vậy tận lực rồi xa, nếu như chỉ là bình thường xuất thân lời nói, vậy nhất định phải tuyển tới đây!"

"Tốt!"

Thiết Quyền gật gật đầu quay người rồi đi.

Một mặt khác, Trần Thiên hiển nhiên là không biết mình mới đến Đình Hải liền đã bị người theo dõi.

Một cái xuống buổi trưa, Hạ Nhượng Phi giúp đỡ Trần Thiên mua điện thoại di động, hơn nữa còn sửa đổi tạo hình, một thân hiện đại trang điểm càng là cho hắn bình thêm vài phần anh tuấn tiêu sái.

Trừ lần đó ra, Hạ Nhượng Phi xác nhận Trần Thiên thật là không có có thân phận chứng nhận về sau, dứt khoát lại giúp hắn làm rơi xuống một trương CMND, về phần hộ tịch đấy, tùy tiện lập một cái xa xôi tiểu sơn thôn liền xong việc.

Trong nháy mắt màn đêm buông xuống.

Buổi tối không phải là rất thích hợp tìm phòng ở, vì vậy Hạ Nhượng Phi quyết định trước hết để cho Trần Thiên tại khách sạn ở một đêm, ngày mai lại mang theo hắn đi phòng cho thuê.

"Đêm nay người đi nằm ngủ ở chỗ này đi, buổi sáng ngày mai ta điện thoại cho người sau đó dẫn người đi tìm phòng ở." Hạ Nhượng Phi nói xong lời này liền chuẩn bị quay người rồi đi.

"Chờ một chút." Trần Thiên bỗng nhiên mở miệng gọi lại nàng.

Hạ Nhượng Phi dừng bước lại, quay đầu nhìn về phía Trần Thiên, hỏi: "Còn có chuyện gì sao?"

"Hôm nay người giúp ta làm rất nhiều, mà ta chỉ giúp người làm một sự kiện mà thôi." Trần Thiên cùng Hạ Nhượng Phi đối mặt lấy, thần sắc nói rất chân thành: "Với tư cách đáp tạ, ta thiếu nợ người một cái nhân tình, người muốn muốn ta giúp người làm cái gì cũng có thể."

"Cái này. . . Sau này hãy nói đi." Hạ Nhượng Phi thật không có bỏ qua mắt Trần Thiên nhân tình này, dù sao Trần Thiên thực lực nàng đã kiến thức qua, về sau nói không chừng thật là có muốn Trần Thiên giúp địa phương.

"Nghĩ kỹ người có thể nói cho ta biết." Trần Thiên còn nói thêm, "Mặc kệ cái gì đều được, coi như là người muốn làm cái thế giới này Nữ Vương cũng có thể, cho dù là người muốn cùng ta song tu, ta cũng đáp ứng."

Phía trước Trần Thiên cái kia trịnh trọng chuyện lạ bộ dạng, hãy cùng nói êm tai lời tâm tình giống nhau, làm cho Hạ Nhượng Phi trong lòng nổi lên một hồi rung động, hai tai cũng nhin không được hơi hơi đỏ lên.

Nhưng khi nàng nghe được câu nói sau cùng thời điểm, lập tức biến hóa nhanh chóng, biến thành một cái tức giận cộp cái.

"Người cái này lưu manh, tranh thủ thời gian cút ngay cho lão nương trướng!"

Hạ Nhượng Phi tiện tay nâng lên bên cạnh ghế đánh tới hướng Trần Thiên.

Trần Thiên tùy ý đưa tay liền tiếp được rồi, không rõ Hạ Nhượng Phi vì sao lại đột nhiên tức giận như vậy.

"Làm sao vậy? Ta thế nhưng là rất nghiêm túc a, cái này đối với người mà nói là một trận lớn lao kỳ ngộ!"

Trần Thiên vẫn còn rất nghiêm túc nói qua.

Nhớ hần đường đường Thần Đế, đặt tại cái kia Thần Ma thế giới thời điểm, không biết có bao nhiêu Thánh Địa Thánh Nữ cùng với đại gia tộc nghìn vàng, chèn phá đầu lớn nhất mộng tưởng đó là có thể cùng hần song tu một lần, nhưng đối với những nữ nhân này hần liền nhìn đều chưa từng liếc mắt nhìn.

Hiện tại khen ngược, tặng không song tu cơ hội trước mắt nữ nhân này cũng không nắm chắc, trách không được là cấp thấp thế giới!

"Cút!"

Bạn đang đọc truyện *Đào Vận Cao Thủ Ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Người Muốn Cùng Ta Song Tu Đều Được (2)

Nhưng mà đáp lại Trần Thiên chỉ có cái này một cái băng lãnh không thể làm được chữ.

Quảng xuống cái này một chữ, Hạ Nhược Phi trực tiếp quay người đã đi ra.

"Ngu ngốc!"

Nhìn xem chạy tới cửa Hạ Nhược Phi, Trần Thiên nhin không được thấp giọng hừ lạnh.

Thanh âm không lớn không nhỏ, nhưng căn cứ Hạ Nhược Phi cái kia đột nhiên dừng lại ở bước chân đến xem, hiển nhiên nàng là đã nghe được, nàng không có quay người, mà là lại thêm nhanh bước chân ly khai, cái kia dùng sức rơi vỡ trên cửa không khỏi là tại cho thấy nàng hiện tại nội tâm đến cỡ nào phẫn nộ.

Trần Thiên lắc đầu, sau đó đi đến cửa sổ sát đất trước, nhìn qua phía ngoài cảnh ban đêm, dần dần nhập thần.

Hần hiện tại chỉ có hai cái mục đích.

Một là giết mất khác ba cái Thần Đế, hai là phục sinh thể tử của mình.

Nhưng mặc kệ hai cái này làm cái nào một sự kiện, hần đều được có thể trở về Thần Ma thế giới mới được, nhưng bây giờ, đừng nói hoàn hồn ma thế giới, liền cái thế giới này hần đều không thể ly khai!

Trần Thiên có chút không biết làm thế nào.

Đã từng quát tháo một phương Thần Đế, nhưng là rơi cho tới bây giờ như vậy hoàn cảnh.

Đang tại Trần Thiên muốn những vấn đề này nhập thần thời điểm, bên cạnh trong phòng rồi lại truyền tới một đám. Tà thanh âm

"Mẹ kiếp, đẹp mắt như vậy Little Girl chúng ta cũng chỉ có thể khô nhìn xem không có cách nào khác động, thật sự là khó chịu!"

"Người còn muốn động nàng? Trong đầu nước vào rồi hả? Nếu thật dám đoạt cảnh ít Little Girl, liền ngay cả lão đại đều che đậy không được người!"

"Bất quá nói thật, cô nàng này thật đúng là mẹ nó không phải bình thường xinh đẹp a, cái này nhỏ đáng người, chắc chắn. . . Đúng rồi, người có hay không cảm thấy nàng nhìn rất quen mắt nha?"

"Nhìn quen mắt? Đội đã nào...! Nàng không phải là Sở thị tập đoàn chủ tịch Sở Thiên Dương con gái, Sở Tương Tư sao! ?"

"Con mẹ nó, thật đúng là nàng! Không nghĩ tới a, Cảnh Thiếu lá gan thật đúng là lớn, dám đối với Sở Thiên Dương con gái ra tay!"

"Lúc trước tại tin tức trên thấy ảnh chụp, cái này Sở Tương Tư liền xinh đẹp không thể tưởng tượng nổi, không nghĩ tới trong hiện thực so với trên tấm ảnh còn đẹp, con bà nó, tuy rằng không thể động nàng, nhưng cảnh ít đi một lát nữa mà mới có thể đến, chúng ta sở hai thanh không coi vào đâu đi?"

"Có đạo lý a Con mẹ nó!"

Nghe sát vách hai thanh âm, Trần Thiên thần tình chấn động.

Hắn đã nghe được một cái bản thân vô cùng quen thuộc, mong nhớ ngày đêm tên.

Sở Tương Tư!

Cái kia đã tại Thần Ma thế giới đã bị chết ở tại mặt khác ba gã Thần Đế trong vây công thê tử!

Trần Thiên cũng nhìn không được nữa, toàn thân khí tức bộc phát, một cước đá vào trên tường, đem vách tường đá ra một cái đại lỗ thủng.

Căn phòng cách vách hai cái đang muốn động thủ người phát giác được động tĩnh, động tác đồng thời ngưng tụ, sau đó kinh ngạc nhìn về phía Trần Thiên.

Bọn hắn không biết vì cái gì hảo hảo vách tường lại đột nhiên phá một cái động lớn, nhưng bọn hắn biết rõ, khẳng định cùng Trần Thiên có quan hệ.

Oanh ——

Trần Thiên sát ý một mực đem hai người tập trung.

"Người, người là ai?"

Hai người bỗng nhiên cảm giác được bản thân phảng phất là thân ở băng hàn chi địa, theo bên ngoài đến bên trong lạnh, huyết dịch đều dường như tại thời khắc này ngưng kết ở.

Nhất là Trần Thiên ánh mắt.

Đây là một loại như thế nào đáng sợ ánh mắt a, hắn, hắn làm sao sẽ có được loại này ánh mắt?

Nhìn xem Trần Thiên từng bước một hướng lấy hai người bọn họ đi tới, trong lòng hai người không hiểu sợ hãi đã đến cực hạn, đều muốn lui về phía sau, nhưng hai chân như nhũn ra bại liệt trên mặt đất, động liên tục cũng không có thể động.

"Người, người đừng tới đây a, hai người chúng ta thế nhưng là Hắc Hồ bang đấy. . ."

"Chết!"

Trần Thiên băng lãnh lời của vang lên, bên trong cả gian phòng cuồng bạo khí tức tùy ý quét sạch, phong bạo hạch tâm đúng là cái kia hai người nam đấy.

Bạn đang đọc truyện *Đào Vận Cao Thủ Ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Nói Ra Người Khả Năng Không Tin (1)

Hai người trừng to mắt, há mồm đều muốn kêu ra tiếng đến.

Nhưng lại tại một giây sau, hai người thân thể đồng thời nổ bung, ngay sau đó lại hóa thành huyết vụ, triệt để biến mất không thấy gì nữa.

Trần Thiên ánh mắt chuyển tới nằm ở trên giường trên người cô gái.

Khi thấy hình dạng của nàng về sau, Trần Thiên thân thể lại là không chế không nổi một hồi run rẩy.

Bởi vì kích động mà run rẩy.

"Tương Tư, nguyên lai. . . Thật là người!"

Nhìn xem vẫn còn hôn mê Sở Tương Tư, Trần Thiên không do dự, trực tiếp đi qua vươn tay khoác lên Sở Tương Tư cổ tay trên.

Tại Sở Thương Tư trong cơ thể, Trần Thiên đã nhận ra thuốc mê lưu lại, đương nhiên, cái này không làm khó được hắn, trực tiếp ra tay thanh trừ.

Đầu thời gian qua một lát, Sở Thương Tư cũng đã khôi phục, lại không dùng đến vài phút nàng là có thể thức tỉnh.

Nhưng Trần Thiên còn phát hiện một vấn đề.

Nằm ở trên giường nữ nhân này gọi là Sở Thương Tư, tướng mạo cũng cùng thể tử của mình giống nhau, nhưng mà trong cơ thể khí tức. . . Hoàn toàn bất đồng!

"Chẳng lẽ nói là vì . . . Luân Hồi?"

Trần Thiên đầu nghĩ tới cái này một cái khả năng.

Luân Hồi loại chuyện này, tại hắn trước kia sinh hoạt Thần Ma trong thế giới là tồn tại.

Tuy rằng theo thế giới kia Luân Hồi đến cái thế giới này, nghe vào có chút không thể tưởng tượng, nhưng Trần Thiên lại không tin hai cái hoàn toàn bất đồng trong thế giới, sẽ xuất hiện hai cái hoàn toàn giống nhau người.

Vì vậy hắn đã cho rằng cái này nhất định chính là vợ hắn kiếp này Luân Hồi!

Mặc kệ như thế nào, có thể chứng kiến ngày xưa giai nhân hôm nay mạnh khỏe ở trước mặt mình, Trần Thiên đã cảm thấy vô cùng an tâm.

Rắc rắc!

Đúng lúc này, cửa phòng bỗng nhiên bị người mở ra, ngay sau đó một cái thanh âm lạnh lùng theo Trần Thiên sau lưng truyền đến.

"Ngươi là người nào? Ngươi như thế nào tại gian phòng này?"

Trần Thiên xoay người lại.

"Là ngươi?"

Trần Thiên cùng người tới thanh âm đồng thời vang lên.

Hai người bá kiến.

Liền tại xé chiều.

Cảnh Thiếu!

Hạ Nhục Cảnh!

Trần Thiên đây mới là hiểu được, nguyên lai vừa rồi cái kia hai trong miệng người Cảnh Thiếu cùng buổi chiều lúc chính là cái kia Cảnh Thiếu, là cùng một người!

Lập tức Trần Thiên sắc mặt trầm xuống, nhìn xem Hạ Nhục Cảnh ánh mắt cũng là trở nên vô cùng băng lãnh.

{bịđọc} Trần Thiên dùng loại này ánh mắt nhìn chăm chăm vào, Hạ Nhục Cảnh chỉ cảm thấy trong lòng máy động, một cỗ nồng đậm đấy, tâm tình bất an theo đáy lòng bay nhanh lan tràn.

Mà cũng chính là ở thời điểm này, nằm ở trên giường Sở Thương Tư ưm một tiếng, tỉnh.

"Nơi này là chỗ nào. . ."

Trông thấy Sở Thương Tư thức tỉnh, Hạ Nhục Cảnh thần sắc vui vẻ, vội vàng nói: "A, Thương Tư ngươi đã tỉnh, thật tốt quá, gia hỏa này đối với ngươi xuống thuốc mê, muốn muốn mưu mô làm loạn, hoàn hảo ta đến kịp lúc!"

Rõ ràng cho thấy trả đũa, nhưng Sở Thương Tư thừ.

Bởi vì hiện tại Trần Thiên tại bên cạnh nàng, mà Hạ Nhục Cảnh, thì là đứng ở cửa vị trí, cửa phòng còn mở ra, rõ ràng cho thấy vừa mới tiến đến.

Lập tức Sở Thương Tư thần sắc trở nên băng lãnh vô cùng, nhìn về phía Trần Thiên: "Ngươi là ai?"

"Ta. . ."

Trần Thiên vừa muốn há mồm giải thích, cửa phòng Hạ Nhục Cảnh chính là lớn tiếng nói: "Thương Tư, ngươi còn không nhìn ra được sao? Gia hỏa này chính là tham lam nỡ nạo của ngươi, cho nên đối với ngươi hạ độc, hiện tại ta liền báo động, làm cho cảnh sát tới đây xử lý chuyện này!"

Hạ Nhựt Cảnh nói qua ngược lại là thật đúng là lấy ra điện thoại.

"Cút!"

Trần Thiên bỗng nhiên hét to lên tiếng.

Lạch cạch!

Hạ Nhựt Cảnh sợ hãi kêu lên một cái, điện thoại rời tay rơi trên mặt đất, đồng thời cũng cảm thấy bản thân như là rơi vào hầm băng, toàn thân băng lãnh vô cùng.

"Ngươi, ngươi . . ."

Hạ Nhựt Cảnh đều muốn nói chuyện, rồi lại phát hiện mình hàm răng đều đang run rẩy.

"Ngươi chờ đó cho ta!"

Vứt bỏ câu này lời nói tàn nhẫn, Hạ Nhựt Cảnh vội vàng chạy.

Bạn đang đọc truyện *Đào Vận Cao Thủ Ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Nói Ra Ngươi Khả Năng Không Tin (2)

Nhìn thấy một màn này, ngồi ở trên giường Sở Tương Tư trong đôi mắt lại là không được hiện ra vẻ nghi hoặc.

Cuối cùng là chuyện gì xảy ra?

Như thế nào giống như cùng Hạ Nhựt Cảnh nói có chút không phù hợp?

"Tương Tư, ngươi không sao đi?"

Trần Thiên quay đầu nhìn về phía Sở Tương Tư.

Nếu như không phải là hắn không muốn tại Sở Tương Tư trước mặt giết người mà nói, bằng vào tính cách của hắn, trực tiếp liền một cái tát đem Hạ Nhựt Cảnh cho đập chết rồi, ở đâu còn có thể cho tên kia chạy đi cơ hội?

"Ngươi rút cuộc là người nào?"

Sở Tương Tư theo bản năng trên giường lui về phía sau, co lại đến một góc, về mặt tràn đầy cảnh giác nhìn xem Trần Thiên.

"Ta là Trần Thiên, nói ra ngươi khả năng không tin, nhưng ta nói là sự thật, ngươi... Là ta chết đi từ kiếp này Luân Hồi." Trần Thiên nhìn xem Sở Tương Tư, về mặt thành thật nói, ý đồ làm cho hắn tin tưởng.

Nhưng điều này hiển nhiên là không thể nào đấy.

Sở Tương Tư dùng nhìn bệnh tâm thần giống nhau ánh mắt nhìn Trần Thiên, "Ngươi tranh thủ thời gian ly khai, bằng không thì ta liền báo cảnh sát!"

Nhìn xem Sở Tương Tư không tin, Trần Thiên cũng không biết nên như thế nào hướng nàng giải thích.

Dù sao bây giờ Sở Tương Tư chỉ là người bình thường, nếu như trực tiếp cùng nàng thẳng thắn nói mình là ngưu bức hò hét ngâm trong mồm nổ trời Thần Ma thế giới Thần Đế, chỉ sợ là sẽ bị trở thành bệnh tâm thần đấy.

Nhưng mà Trần Thiên không biết, hiện tại hắn đã bị Sở Tương Tư trở thành bệnh tâm thần rồi.

"Hà?"

Trần Thiên ánh mắt bỗng nhiên híp lại.

"Cẩn thận!"

Chợt nghe Trần Thiên mà nói, Sở Tương Tư còn không có kịp phản ứng, liền cảm giác mình cả thân thể {bịđược} ôm lấy, sau đó từ trên giường ngã xuống.

Cùng lúc đó, thủy tinh nghiền nát thanh âm cùng với một đường nặng nề trầm đục hầu như đồng thời vang lên.

Một đạo hắc ảnh theo ngoài cửa sổ lẫn xuống tiến đến.

Trên mặt đất linh hoạt lật ra hai cái thân, sau đó nửa quỳ ở.

Đột nhiên xuất hiện một màn làm cho Sở Tương Tư lại càng hoảng sợ, vừa muốn kinh sợ kêu đi ra thời điểm nàng rồi lại sửng sốt.

Xác thực nói là giết mình.

Bởi vì người tới còn bảo trì nửa quỳ động tác, tại bên hông hắc buộc lên một sợi dây thừng, dây thừng kéo dài hướng ngoài cửa sổ, mà tay của hắc chính cầm lấy một con dao găm, làm ra cắt dây thừng động tác.

Chỉ là, hắc hiện tại giống như là bị người thi triển Định Thân Thuật giống nhau, không thể động đậy.

Tuy rằng hắc y che mặt, nhưng vẫn là có thể chứng kiến cái này người trong ánh mắt trần ngập nồng đậm vẻ hoảng sợ.

Trần Thiên thuận theo dây thừng ra bên ngoài mắt nhìn, rồi sau đó ánh mắt rơi xuống Hắc y nhân trên thân, "Người nào phái ngươi tới hay sao?"

Trần Thiên tiếng nói hạ xuống về sau, Hắc y nhân phát hiện mình có thể nói chuyện, "Ngươi là ai?"

Bởi vì hắc bây giờ là làm cái quay người động tác, vì vậy là đưa lưng về phía Trần Thiên đấy, như vậy đối thoại nhìn qua có chút quái dị.

Trần Thiên vây quanh Hắc y nhân trước người, trên cao nhìn xuống mắt nhìn xuống hắc, nói khẽ: "Tiểu gia hỏa, không biết cái gì gọi là lễ phép sao? Vấn đề của ta ngươi vẫn không trả lời liền lại hỏi ta?"

Nói chuyện, Trần Thiên đem Hắc y nhân đạp ngã xuống đất, sau đó một chân lại giẫm ở đối phương trên đầu, nhẹ nhàng nghiền lấy.

Hắc y nhân lúc này thời điểm cũng có thể sống triển khai, nhưng mà Trần Thiên giẫm ở đầu hắc trên chân, rồi lại phảng phất là có được lấy vô cùng tận lực lượng, áp hắc không thể động đậy chút nào.

Mặc dù như thế, Hắc y nhân còn là mạnh mẽ cắn răng, "Ta sẽ không nói!"

"Thực quật cường." Trần Thiên thò tay cầm qua Hắc y nhân rơi trên mặt đất Chủy thủ, đem Chủy thủ cái kia tản ra hàn quang lưỡi dao dán tại Hắc y nhân trên cổ, "Hiện tại, nói cho ta biết, là ai phái ngươi tới đấy."

"Muốn biết? Nằm mơ đi đi!" Hắc y nhân cười lạnh nói.

"A." Trần Thiên gật gật đầu, sau đó cầm lấy Chủy thủ nhẹ tay nhẹ vẽ một cái.

Một đường huyết tuyến xuất hiện ở Hắc y nhân trên cổ, huyết tuyến càng ngày càng rõ ràng, trong chớp mắt máu chảy như rót.

Hắc y nhân không thể tin được mở to hai mắt, hắc không thể tưởng được Trần Thiên gấp dễ dàng như vậy giết chết hắc, không phải là có lẽ trước ép hỏi vài phút sao?

Như thế nào không theo như sáo lộ ra bài?

Ôm trong lòng đầu lớn nghi vấn, Hắc y nhân hai mắt mơ hồ, dần dần mất đi tri giác, rất nhanh liền bỏ mình.

Bạn đang đọc truyện *Đào Vận Cao Thủ Ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Đánh Lén Ban Đêm (1)

"Cái này..."

Nhìn thấy một màn này, Sở Tương Tư ở đâu không biết, đây là gấp sát thủ.

Trên thực tế, nàng gấp được qua không chỉ một lần sát thủ ám sát.

Nàng là Sở thị tập đoàn nghìn vàng, mà Sở thị tập đoàn với tư cách mấy năm gần đây bay nhanh quạt khỏi công ty, bởi vì đoạt rất nhiều người sinh ý, bởi vậy coi như là dựng nên rất nhiều địch nhân.

Những địch nhân này ở bên trong, muốn giết chết Sở Tương Tư phụ thân cùng với Sở Tương Tư có rất nhiều.

Chỉ là làm cho hắn không nghĩ tới là, nàng gấp vào lúc đó bị ám sát.

Nếu như không phải là bởi vì người nam nhân trước mắt này mà nói, chỉ sợ nàng bây giờ đã là một cỗ thi thể rồi!

Hắn, đến cùng là người nào?

Sở Tương Tư đột nhiên cảm giác được, Trần Thiên trên thân phủ thêm một tầng thần bí cái khăn che mặt.

Nàng nhịn không được đều muốn đi vạch trần.

"Người đến tốt cùng là người nào?" Sở Tương Tư nhịn không được hỏi.

Trần Thiên quay đầu nhìn xem nàng, thanh âm ngược lại là bình thản không ít, "Vừa rồi ta đều đã nói, chỉ là người nhập lại không tin mà thôi, đều là số mệnh Luân Hồi."

Sở Tương Tư không biết nên nói cái gì.

Nàng từ nhỏ đến lớn đều là tiếp nhận hiện đại giáo dục hun đúc, kiếp trước kiếp này, số mệnh Luân Hồi mấy thứ này, quá huyền huyền rồi, nàng là không tin đấy.

Mặc dù nghe vào là như vậy duy mỹ, nhưng nàng cũng không phải là ba tuổi tiểu hài tử, phong kiến mê tín không thể có.

Suy nghĩ một chút, Trần Thiên quyết định còn là cho Hạ Nhược Phi đánh tới điện thoại, làm cho hắn tới đây xử lý chuyện này.

Gọi điện thoại thời điểm Trần Thiên không có chú ý tới, hơn một nghìn gạo bên ngoài một tòa mái nhà cao tầng, một người chính cầm lấy kính viễn vọng nhìn chăm chú lên nơi đây.

Rất nhanh hắn thu hồi kính viễn vọng, xuất ra máy truyền tin thấp giọng nói: "Mục tiêu được người cứu xuống, chấp hành người tử vong, nhiệm vụ thất bại."

Dinh Hải cục thành phố.

Hạ Nhược Phi chưa có trở về đi, mà là quyết định muốn suốt đêm thăm vấn Tiễn Đại Bru, tranh thủ có thể theo Tiễn Đại Bru trong miệng vĩnh lên đi ra một ít về Thanh Long Bang phạm tội chứng cứ.

Dù sao Tiễn Đại Bru là Mễ Nhạc Thành tâm phúc dưới tay, biết rõ đáy đồ vật khẳng định không thể thiếu.

Lúc này thời điểm Tiễn Đại Bru cũng đã thanh tỉnh, nhưng làm cho Hạ Nhược Phi thất vọng chính là, gia hỏa này miệng thật sự là quá chặt, một mực chắc chắn hút pin đầu là mình cá nhân nguyên nhân, cùng những người khác mỗi nửa xu quan hệ.

Nhất là thái độ của hắn, còn kiêu ngạo không thể đi, thăm vấn trong quá trình Hạ Nhược Phi cũng nhịn không được nhiều lần đều muốn bạo khởi đánh người.

Đừng!

Hạ Nhược Phi lần nữa mãnh liệt vỗ bàn một cái, "Tiễn Đại Bru, ta cảnh cáo ngươi, nơi đây là cục cảnh sát, không phải là các ngươi Thanh Long Bang, không nên ở chỗ này cho ta cười đùa tí tưng đấy, bằng không thì ta..."

Ông ông ——

Điện thoại chấn động thanh âm đã cắt đứt lời của nàng.

Nguyên bản đang tại nổi nóng nàng là không có ý định tiếp đấy, nhưng khi nàng liếc về trên màn hình biểu hiện dãy số về sau, vốn là sững sờ, sau đó liền cầm lên điện thoại.

"Trần Thiên? Làm sao vậy?"

"Ta chỗ này xảy ra chút tình huống, người tới đây một chút đi, ừ, tốt nhất mang đến người ít một chút."

Trần Thiên cuối cùng bỏ sung một câu như vậy.

Hạ Nhượng Phi sợ run lên về sau, chợt hiểu được, sợ là thật là có chuyện gì phát sinh, chẳng lẽ lại Thanh Long Bang người nhanh như vậy liền tìm tới cửa?

Nghĩ vậy, Hạ Nhượng Phi cũng không phải quá nhiều do dự, cũng không có đến hỏi, treo xuống điện thoại sau lại trừng mắt nhìn số tiền kia Đại Bưu, sau đó dẫn theo hai người hướng Trần Thiên chỗ khách sạn đi đến.

Chỉ mười phút đồng hồ công phu, Hạ Nhượng Phi liền chạy tới.

{làm lúc} nàng nhìn thấy Sở Tương Tư thời điểm còn là rất ngạc nhiên đấy, bởi vì nàng cùng Sở Tương Tư nhận thức, xác thực mà nói, hai người còn là khuê mật.

"Người nói, người nọ là cái sát thủ, hơn nữa là giết Tương Tư hay sao?"

Hạ Nhượng Phi chỉ chỉ thi thể trên mặt đất nói ra.

Lần này không chờ Trần Thiên nói chuyện, Sở Tương Tư trước hết gật đầu mở miệng, "Không sai, Phi Phi, hắn nói đều thật sự, nếu như không phải của hắn lời nói, chỉ sợ ta đã bị chết."

Bạn đang đọc truyện *Đào Vận Cao Thủ Ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Đánh Lén Ban Đêm (2)

"Vậy người đêm hôm khuya khoắt tại sao lại ở chỗ này?" Hạ Nhượng Phi lại nghi hoặc nhìn Sở Tương Tư.

Dầu gì cũng là Sở gia đại tiểu thư nha, đường đường Sở thị tập đoàn nghìn vàng a, có nhà không được, đêm hôm khuya khoắt ngủ khách sạn?

"Ta..."

Sở Tương Tư há to miệng, nhưng lại không biết giải thích thế nào.

Chẳng lẽ nói mình là bị người hạ được đến hay sao?

Nàng nhưng xấu hổ nói.

"Tốt rồi, chuyện này giao cho ta xử lý đi." Hạ Nhượng Phi ngược lại là không có suy nghĩ nhiều, bắt đầu tay an bài.

Nàng trước tự mình đem Sở Tương Tư tiễn đưa trở về nhà, về phần Trần Thiên, còn là tự mình một người dừng lại ở trong tửu điếm.

Thanh Long Bang.

Mễ Nhạc Thành nhìn xem bày ở trước mặt mình về Trần Thiên tư liệu, kim lòng không được cười ra tiếng.

To như vậy một trương A4 trên giấy, về Trần Thiên tin tức rải rác không có mấy, nhưng đều rất sâu sắc.

Từ nhỏ trong núi lớn lên, gặp hai tay công phu, hai năm trước đạt được cả thôn đánh võ nhỏ tay thiện nghệ danh xưng, năm trước tại trên thị trấn cử hành quảng trường mùa giải thi đấu trong đã lấy được quán quân, hai ngày trước mới từ sơn thôn ly khai, lẻ loi một mình đi vào Dĩnh Hải tìm việc làm.

"Nguyên lai là đến từ một cái xa xôi tiểu sơn thôn người trẻ tuổi, cái kia tiểu sơn thôn trong cũng đều là chút ít người bình thường, xem ra hắn đây là có kỳ ngộ gì, cho nên mới có thể tuổi còn trẻ thì có thực lực mạnh như vậy đấy."

Mễ Nhạc Thành kiên định trong lòng mình như vậy một cái ý nghĩ.

Nhất là cuối cùng đến Đình Hải tìm việc làm mấy chữ, cực kỳ hấp dẫn Mễ Nhạc Thành chú ý.

Nhưng hắn cũng không biết, những thứ này đều là Hạ Nhượng Phi bởi vì chính mình một ít ác thú vị, mà cho Trần Thiên lấp trên đấy.

"Rất tốt!"

Mễ Nhạc Thành thần sắc đại hỉ, quay đầu nhìn về phía bên cạnh đứng đấy Thiết Quyền, "Lão Thiết, ngày mai ngươi liền đi tìm được hắn, mặc kệ bao nhiêu tiền, nhất định phải bắt lại cho ta!"

"Không có vấn đề."

Thiết Quyền gật gật đầu.

Nhưng trong lòng của hắn, rồi lại cảm giác, cảm thấy phần tài liệu này có điểm gì là lạ, nhưng lão đại đều phân phó, hắn cũng liền không hề suy nghĩ nhiều.

Đường ban đêm trên.

Hạ Nhượng Phi mở ra xe cảnh sát tiến đưa Sở Tương Tư về nhà.

Theo khách sạn đến Sở gia phải qua đường, có một đoạn vùng hoang vu.

Giờ phút này vùng hoang vu hai bên đường, ngừng lại vài chiếc màu đen SUV xe, nếu có người trong nghề tại, có thể nhận ra, những thứ này xe đều là trải qua đẹp để cài trang đấy.

Tổng cộng bốn chiếc xe, mỗi chiếc xe trên đều ngồi bốn người, tất cả đều là người phương Tây gương mặt.

Trong đó đầu lĩnh chính là cái tóc vàng mũi ưng nam tử, sắc mặt âm vụ, nháy mắt cũng không nháy mắt nhìn qua phía trước chỗ hắc ám.

Tay lái phụ vị trí một người da đen phàn nàn nói ra: "Lão đại, không phải là giết hai cái Little Girl sao? Phải dùng tới xuất động nhiều người như vậy? Coi như là một cái trong đó là cảnh sát, có thể sau truyền ra ngoài, đối với chúng ta trời đêm ảnh hưởng cũng thật không tốt a, gặp bị người xem thường đấy."

"Đừng nói nhảm, đây là cấp trên mệnh lệnh!" Mũi ưng nam tử quay đầu chửi nhỏ một câu, "Đều cho lão tử giữ vững tinh thần, trong chốc lát nhìn thấy xe cảnh sát tới đây, đừng nương tay, các loại vũ khí toàn bộ mời đến lên!"

"Vâng!"

Có lẽ là khiếp sợ mũi ưng nam tử uy nghiêm, không ai dám phản bác.

Không bao lâu, phía trước đèn xe sáng lên.

Đến rồi!

Mũi ưng nam tử ánh mắt trầm xuống, trong tay cầm sa mạc. Chỉ ưng rời khỏi ngoài cửa sổ xe.

Tại xe cảnh sát chạy đến đôi khoảng cách gần thời điểm, mũi ưng nam tử trực tiếp nổ súng.

Nương theo lấy cực lớn nổ vang, hòng súng phụt lên ra một lớn đoàn xe lửa, ngay sau đó xe cảnh sát một cái bánh xe bắt đầu bốc lên tia lửa.

"Bạo thai rồi!"

Chính lái xe Hạ Nhượng Phi biến sắc, dốc sức liều mạng đánh tay lái, cuối cùng mới là đem xe khó khăn lắc ổn xuống.

Nhưng ổn xuống sau đó, nòng sắc mặt càng trở nên khó nhìn lên.

Bởi vì nòng nhìn thấy cách đó không xa cái kia mấy chiếc SUV, rất rõ ràng, đây là có tính nhắm vào đấy!

Bạn đang đọc truyện *Đào Vận Cao Thủ Ở Đô Thị* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Cả Đoàn Bị Diệt (1)

"Người nào sao mà to gan như vậy dám đánh lên cảnh sát?"

Hạ Nhược Phi bắt buộc lấy bản thân tỉnh táo lại, thông qua cửa sổ xe, nàng đã chứng kiến cái kia mấy chiếc SUV cửa xe đều mở ra, từ phía trên đi xuống mỗi người trong tay đều cầm có súng.

"A? Phi Phi, xảy ra chuyện gì vậy?"

Sở Trương Tư lúc này thời điểm cũng là thấy được phía trước phát sinh tình huống, sắc mặt nhin không được trở nên trắng.

"Đáng giận!"

Hạ Nhược Phi chửi nhỏ một tiếng.

Hiện tại nàng đầu có một khẩu súng, nhưng đối diện rồi lại mười mấy người, nhân thủ một khẩu súng!

"Đám người kia thân phận còn không biết là cái gì, nhưng ta đoán chừng cùng lúc trước giết người người nọ có quan hệ, xem thấu lấy, bọn họ đều là cùng thuộc tại một tổ chức đấy."

Như thế Hạ Nhược Phi đến bây giờ mới thôi duy vừa phát hiện.

"Cái kia, vậy làm sao bây giờ?"

Mặc dù Sở Trương Tư là danh môn nghìn vàng, nhưng nói cho cùng, nàng cũng chỉ là cái tay trái gà không chặt nữ nhân.

trước mặt đối với hiện tại loại nguy hiểm này tình huống, còn là hoảng hồn.

Rất nhanh mười mấy người đem xe cảnh sát bao bọc vây quanh, lúc trước cái kia người da đen cười lạnh một tiếng, trực tiếp đưa tay, một quyền sẽ đem cửa sổ xe thủy tinh cho đập phá cái vỡ nát.

"Không sai, chính là chỗ này hai cái Little Girl!" Hướng bên trong ngắm nhìn, người da đen quay đầu hướng đồng bạn nhếch miệng nói ra.

Ngay sau đó, hần xuất ra súng ngắn, hòng súng đen ngòm đối diện lấy tay lái phụ trên vị trí ngồi đấy, trên mặt không có chút huyết sắc nào Sở Trương Tư, "Chỉ là đáng tiếc xinh đẹp như vậy một cái Little Girl."

"Các người đến cùng là người nào! ?" Hạ Nhược Phi cố giả bộ trấn định quát lạnh lên tiếng.

"Chúng ta là người nào? Hắc hắc, chờ các người sau khi chết đến hỏi Satan, a không, tại các người cái này Quốc Độ, phải nói là xuống địa ngục sau hỏi Diêm Vương đi!"

Người da đen nhếch miệng cười cười, sau đó không chút lựa chọn liền đề lên cò súng.

Phanh!

Tiếng súng tại yên tĩnh ban đêm lộ ra rất chói tai.

Nổ súng người da đen tức thì vẻ mặt tràn đầy hưng phấn, hần chuẩn bị thương thức như thế này Sở Trương Tư đầu nổ bung hình ảnh.

Nhưng mà, hần không nhìn thấy.

Chỉ có vô tận kim quang ánh vào trong mắt của hần.

Ngay sau đó người da đen liền cảm thấy hình như là có đồ vật gì đó oanh tại trên người mình, toàn bộ người đều bay ra ngoài.

Không chỉ có hần, chung quanh cái kia mười mấy người cũng tất cả đều bị oanh bay ra ngoài.

Cái này lúc sau đã có thể chứng kiến, tại xe cảnh sát bên ngoài, chính bao phủ một tầng màu vàng vòng phòng hộ, nhìn qua rất huyền huyền.

Trong xe, hai nữ còn đang nhắm mắt con người.

Nhưng mà đợi một hồi lâu, các nàng rút cuộc đã nhận ra không đúng, nhao nhao mở to mắt."Cái này..."

Chú ý tới kim quang cùng với ngã vào hơn mười thước bên ngoài một đám người về sau, hai nữ mở to hai mắt, trong đôi mắt đều là không thể tưởng tượng nổi.

Cùng lúc đó, Trần Thiên chỗ khách sạn.

"Hà?"

Trong phòng chính nhắm mắt dưỡng thần Trần Thiên bỗng nhiên mở to mắt.

Ngay sau đó, hấn lại sắc mặt âm trầm xuống, toàn thân bộc phát ra một cỗ kinh khủng vô cùng khí tức.

"Muốn chết!"

Bá!

Trần Thiên thân hình trực tiếp liền biến mất tại gian phòng.

Lúc trước tại Sở Tương Tư lúc rời đi, vì phòng ngừa ngoài ý muốn cùng với về sau có thể tùy thời tìm được nàng, Trần Thiên cố ý tại Sở Tương Tư trên thân để lại một đường an toàn cấm chế, nhưng lại tại vừa rồi, đạo này cấm chỉ bị người phát động rồi.

Đây cũng chính là nói, Sở Tương Tư lại bị công kích!

Trần Thiên lửa giận trong lòng hừng hực thiêu đốt, trong lòng của hắn đã cho rằng Sở Tương Tư chính là mình thê tử kiếp này Luân Hồi, làm sao có thể cho phép người khác tổn thương?

Trần Thiên tốc độ nhanh đến mức tận cùng, hầu như trong nháy mắt thời gian liền xuất hiện ở sự tình phát địa điểm.

Đứng ở xe cảnh sát trước, nhìn qua phía trước mười cái đã theo trên mặt đất đứng lên người, Trần Thiên tràn ngập sát khí, từng chữ một nói: "Các người, đều đáng chết!"

Oanh...

Bạn đang đọc truyện *Đào Vận Cao Thủ Ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Cả Đoàn Bị Diệt (2)

!!

Trần Thiên mũi chân điểm một cái mặt đất, thân thể chảy ra đi ra ngoài.

Hắn không có sử dụng chút nào năng lượng, hắn muốn dùng thuần túy nhất thân thể lực lượng, đem những người này từng bước từng bước giết chết!

Trần Thiên trước hết nhất đi vào cái kia người da đen trước mặt, một chút nắm chặt cổ của hắn, sau đó vung quyền.

Đơn giản trực tiếp một quyền nện ở đối phương trên đầu, lập tức óc bắn ra bốn phía, máu tươi càng là tung tóe Trần Thiên về mặt tràn đầy.

Vứt bỏ cỗ thi thể này, Trần Thiên lại đây đến một người khác trước mặt, bắt chước làm theo.

Thời gian nháy con mắt mười cái người đã bị Trần Thiên dùng loại phương pháp này tàn nhẫn giết chết.

Còn dư lại còn có sáu người.

Bọn hắn tận mắt nhìn thấy bản thân đồng bạn tử vong, nhưng không có lực phản kháng.

Bọn hắn muốn chạy trốn, nhưng dưới chân tựa như mọc rễ này mầm giống nhau, căn bản không cách nào nhúc nhích!

Giết chóc đang tiếp tục.

Trần Thiên không ngừng nghỉ chút nào, một quyền oanh bạo một cái đầu người.

"Ma quỷ, người là ma quỷ!"

Có người hoảng sợ nhón kêu ra tiếng.

Trần Thiên một lời không nói, máy móc bản vung động quả đấm oanh tạc thét lên đầu người trên.

Mười sáu người, toàn bộ bị oanh vỡ đầu mà chết!

Trong xe cảnh sát, Hạ Nhược Phi cùng Sở Tương Tư hai nữ đã sớm nhìn ngốc.

Tại kim quang phụ trợ xuống, Trần Thiên thân hình cao lớn, giống như một cái thiết huyết sát Thần, chấn nhiếp lấy các nàng hai cái tâm linh.

"Hắn, hắn rút cuộc là ác ma còn là Thần Tiên?"

Hạ Nhược Phi thần sắc ngu ngơ, thì thào lên tiếng.

Nguyên bản Trần Thiên có thể tay không ngăn cản xuống xe hơi cũng đã rất làm cho hắn rung động, thế nhưng là vừa rồi cái kia mấy mươi giây trong đã phát sinh một màn, nhưng là trực tiếp đem nàng nhận thức cho phá vỡ!

Trên thế giới này làm sao có thể còn có khủng bố như vậy người tồn tại!

Hiển nhiên, vừa rồi Trần Thiên làm cho bày ra máu tanh thủ đoạn, cho Hạ Nhược Phi tâm linh cùng thị giác trên đều đã mang đến cường hãn trùng kích.

Về phần Sở Tương Tư, tuy rằng đồng dạng khiếp sợ, nhưng ở nàng ở sâu trong nội tâm, nhưng vẫn là sinh ra mặt khác một cỗ không hiểu cảm giác.

Tựa hồ... Nàng từng tại ở đâu cũng đã gặp này chủng loại tựa như hình ảnh.

Cơ hồ là cùng một thời gian, Địa Cầu mặt khác một mặt.

Cái nào đó không biết tên trên đảo nhỏ, kiến trúc như rừng, kia trong trong một cái phòng, bày đầy giám sát và điều khiển thiết bị.

"Thủ lĩnh, phái đi Hoa Hạ chấp hành nhiệm vụ F tiểu tổ mất liên rồi, toàn quân bị diệt, căn cứ hình ảnh đến xem, bọn họ đều là {bịđược} một người giết chết!" Một người nam tử chính lấy máy truyền tin, tràn đầy khiếp sợ nói.

"Người nói cái gì! ?" Máy truyền tin đối diện truyền tới một không thể tin được thanh âm, "F tiểu tổ tại chúng ta trời đâm trúng đã coi như là cấp thứ nhất bậc thang tài nghệ, tại Hoa Hạ làm sao có thể sẽ bị một người cả đoàn bị diệt mất?"

"Nhưng... Sự thật chính là như vậy."

"Nhanh lên đem hình ảnh truyền cho ta, ta ngược lại là muốn nhìn một cái, đến tột cùng là người nào như vậy không có mắt dám cả đoàn bị diệt chúng ta trời đâm người!"

"Vâng!"

Giờ phút này trên đảo nhỏ cao lớn nhất một tòa kiến trúc, tầng cao nhất, chính là trời đâm hiện giữ thủ lĩnh chỗ địa phương.

Vượt quá người dự kiến nguyên liệu đầy, trời đâm thủ lĩnh không phải là người phương Tây, mà là cái tuổi tại chừng ba mươi tuổi người da vàng, hắn hiện tại sắc mặt cực độ âm trầm.

Trời đâm với tư cách thế giới cao cấp nhất tổ chức sát thủ, thanh danh bên ngoài, nhiệm vụ hoàn thành tỉ lệ càng là 98% trở lên, về phần thương vong tỉ lệ, chưa từng có đột phá qua 5%.

Nhưng là bây giờ, trọn vẹn một tiểu tổ, hơn nữa còn là bọn hắn trời đâm trúng cấp thứ nhất bậc thang tiểu tổ, vậy mà tại Hoa Hạ {bịđược} cả đoàn bị diệt rồi, vẫn bị một người cả đoàn bị diệt!

Rất nhanh, trời đâm thủ lĩnh trước mặt trên màn ảnh máy vi tính truyền đến hình ảnh.

Đúng là Trần Thiên ra tay đuổi giết cái kia mười sáu người lúc hình ảnh.

Mà khi trời đâm thủ lĩnh nhìn rõ ràng Trần Thiên gương mặt thời điểm, đôi mắt của hắn nhìn không được híp mắt...mà bắt đầu.

Hắn cảm giác có chút quen mắt, nhưng trong khoảng thời gian ngắn nhưng là nghĩ không ra đã gặp nhau ở nơi nào cái này gương mặt.

Chương 10: Ta Không Ngại Người Vào Ở Đến [Canh Bốn] (1)

Ý nghĩ này cũng không quá đáng là ở Thiên Thứ thủ lĩnh trong đầu lóe lên rồi biến mất.

Hiện tại hấn để trong lòng chính là, trong video Trần Thiên thực lực mạnh như thế nào.

Nhìn đối phương một quyền kia oanh bạo một người đầu cường đại bộ dạng, hiển nhiên, đối phương thực lực mạnh đáng sợ.

Thiên Thứ thủ lĩnh sắc mặt âm trầm.

F nhóm nhỏ coi như là trong lòng của hấn thịt, ưa thích trong lòng hiện tại {bịđược} nói rõ tại Hoa Hạ, hấn thật sự là đau lòng không muốn không muốn đấy.

Còn đối với bên ngoài, đường đường Thiên Thứ cấp thứ nhất bậc thang F nhóm nhỏ lại bị cả đoàn bị diệt, cái này truyền đi cũng chẳng khác gì là tại đánh mặt của hấn.

Hai nguyên nhân bất kể là cái nào, trong video cái này người đều phải chết!

Thiên Thứ thủ lĩnh hạ quyết tâm muốn giết mất Trần Thiên.

Rất nhanh, Thiên Thứ thủ lĩnh cầm lấy máy truyền tin, trực tiếp ra lệnh: "Tra một chút F nhóm nhỏ đi Hoa Hạ nhiệm vụ, cùng với nhiệm vụ mục tiêu sở hữu tin tức, trong vòng một phút cho ta phát tới đây!"

Tại trời đêm thủ lĩnh tiếng nói hạ xuống mới mấy giây, trước mặt hấn trên màn ảnh máy vi tính liền xuất hiện một nhóm lớn tin tức.

"Dinh Hải Sở gia, Sở thị tập đoàn. . . Chỉ là một cái buôn bán gia tộc, có lẽ không có khả năng tiếp xúc đến cô vô gia đấy." Thiên Thứ thủ lĩnh lông mày chăm chú vận đã thành một cái chữ Xuyên (川).

Nhưng rất nhanh đấy, hấn liền buông ra lông mày, trong giọng nói tràn đầy băng hàn lại ra lệnh: "Triệu tập ABC ba nhóm nhỏ, cùng một chỗ tiến về trước Hoa Hạ, không tiếc bất cứ giá nào giết người này!"

"A? Thủ lĩnh? Người nhất định phải làm cho ABC ba nhóm nhỏ đồng thời xuất động sao?" Máy truyền tin đối diện thanh âm kinh ngạc đứng lên.

"Không chỉ có cái này ba nhóm nhỏ đồng thời xuất động, ta cũng sẽ theo sát lấy đi Hoa Hạ một chuyến!" Thiên Thứ thủ lĩnh thanh âm như trước băng lãnh.

Nghe nói như thế, đối diện càng là kinh ngạc, thế nhưng người coi như là biết rõ thủ lĩnh bọn họ tính cách, không cần phải nhiều lời nữa, trực tiếp nói một câu thu được.

Cúp máy truyền tin, Thiên Thứ thủ lĩnh rời khỏi phòng.

Tại đây tòa nhà toàn bộ đảo nhỏ cao nhất kiến trúc không xa, có một tòa núi nhỏ, cái này tiểu sơn là cả đảo nhỏ cấm địa, ngoại trừ Thiên Thứ thủ lĩnh, bất luận kẻ nào không được đi vào, cho dù là tới gần cũng không cho phép.

Bởi vì nghe nói tại đây tòa núi nhỏ bên trong, ở một vị cực kỳ khủng bố tồn tại, cũng là cả Thiên Thứ cường đại nhất át chủ bài.

Thiên Thứ thủ lĩnh đến nơi này, sau đó dọc theo đường nhỏ đi vào rừng rậm, không bao lâu công phu, hấn xuất hiện trước mặt một cái hàng rào viện, trong nội viện có một người mặc áo dài lão giả đánh thẳng lấy không biết tên quyền pháp. Cách cửa sân Thiên Thứ thủ lĩnh liền dừng bước, hướng phía bên trong chấp tay thờ dài, cung kính vô cùng nói: "Lão tổ, ta có chuyện cầu kiến."

Áo dài lão nhân không để ý tới hấn, vẫn còn tự lo đập vào quyền.

Thiên Thứ thủ lĩnh cũng không dám có bất kỳ động tác.

Cho đến lão người đem một bộ quyền đánh xong sau khi dừng lại, hấn đây mới là gương mặt nhìn về phía sân nhỏ bên ngoài Thiên Thứ thủ lĩnh, sau đó nhật lên tiếng nói: "Tại đem Thiên Thứ giao cho người thời điểm ta không phải là đã nói sao, không có chuyện đại sự gì liền không được qua đây đã quấy rầy ta."

"Lão tổ, thực không dám giấu giếm, đích xác là đã xảy ra một ít chuyện." Thiên Thứ thủ lĩnh không dám ngừng đầu, "Chúng ta phái đi Hoa Hạ F nhóm

nhỏ tại lúc thi hành nhiệm vụ {bịđược} cả đoàn bị diệt rồi."

"{bịđược} cả đoàn bị diệt vậy lại phái người diệt trở về, loại chuyện này cũng muốn ta dạy cho người?" Lão nhân thanh âm âm lãnh rất nhiều.

"Toàn bộ F nhóm nhỏ là bị một người tại hơn mười giây trong cả đoàn bị diệt mất đấy, ta đã phân phó ABC ba nhóm nhỏ cùng một chỗ đi đến, đồng thời ta cũng chuẩn bị tự mình qua, nhưng có một vấn đề." Thiên Thứ thủ lĩnh nói đến đây dừng lại.

"Cái gì?" Lão nhân hỏi.

"Cái chỗ kia là Dinh Hải." Thiên Thứ thủ lĩnh thành thành thật thật nói.

Bạn đang đọc truyện *Đào Vận Cao Thủ Ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Ta Không Ngại Người Vào Ở Đến [Canh Bốn] (2)

"Dinh Hải?" Lão nhân nghe vậy suy nghĩ một chút, rồi sau đó nói: "Ta nhớ không lầm, nơi đó là lão Tam địa bàn đi?"

"Không sai, đích xác là ba tổ địa phương." Thiên Thứ thủ lĩnh gật gật đầu, "Cũng chính là bởi vậy, ta mới muốn cho lão tổ thông báo ba tổ một tiếng, dù sao lần này chúng ta qua chưa tính là bí mật hành động, nếu như gây ra một ít hiểu lầm mà tạo thành phiền toái không cần thiết mà nói, vậy cũng không tốt."

"Ừ, ta đã biết, lão Tam bên kia ta sẽ thông báo cho." Lão nhân gật gật đầu, ngữ khí khôi phục bình thân.

Mà về có thể cả đoàn bị diệt F nhóm nhỏ là người nào, thân phận gì, từ đầu đến cuối lão nhân đều không có nói, đối với những thứ này hẳn tựa hồ là không có hứng thú, hoặc là nói, là căn bản cảm lên không nổi chút nào hứng thú.

"Lão tổ gặp lại!"

Thiên Thứ thủ lĩnh lại bái, rồi sau đó thối lui.

Hoa Hạ, Dinh Hải.

Hạ Nhược Phi treo hai cái mắt quầng thâm gỗ Trần Thiên cửa phòng.

Tối hôm qua một loạt sự tình căn bản là không thể làm cho Hạ Nhược Phi có ngủ thời gian, hiện tại nàng muốn ngủ, nhưng vừa nhắm mắt lại con người sẽ nổi lên một màn kia màn máu tanh, vì vậy dứt khoát nàng trực tiếp liền không ngủ được rồi.

Tối đây mang theo Trần Thiên đi phòng cho thuê.

Kỳ thật trong phòng xen vào từ lúc ngày hôm qua thời điểm cũng đã liên hệ tốt, cũng là ước định hôm nay tới nhìn phòng đấy.

Hạ Nhược Phi rất nhanh liền mang theo Trần Thiên đi tới môi giới trung tâm.

"Hạ tiểu thư!" Môi giới quản lý đã sớm tại bậc này đợi, chứng kiến Hạ Nhược Phi về sau, vội vàng chạy ra đón chào, bộ dáng rất là khách khí.

Không khách khí không được, Hạ Nhược Phi phụ thân thế nhưng là Dinh Hải Nhất Đại địa sản trùm, chung quanh những thứ này nhà trọ cao ốc, hầu như đều là sản nghiệp của Hạ gia.

Theo phương diện nào đó mà nói, Hạ Nhược Phi coi như là cấp trên của hắn rồi.

"Đi thôi, mang bọn ta nhìn phòng." Hạ Nhược Phi thần sắc ngược lại là biểu hiện lãnh đạm.

"Cái kia. . ." Môi giới quản lý sắc mặt có chút khó xử,

Hạ Nhược Phi lông mày nhướng lên, hỏi: "Xảy ra chuyện gì vậy?"

"Ngày hôm qua đã nói rồi đấy cái kia phòng ờ, nguyên bản hôm nay chuẩn bị muốn mang đi hai gã hộ gia đình tuy nhiên cũng không chuyển rồi, hơn nữa

lại liên tiếp thuê một năm . . " Quản lý thanh âm càng ngày càng nhỏ.

"Ta không phải nói muốn đem phòng ở cho ta lưu lại đây sao?" Nghe được quản lý, Hạ Nhược Phi sắc mặt lập tức trầm xuống.

"Kỳ thật cái này đều tại ta, ngày hôm qua chúng ta đã nói sau đó, ta quên cho người phía dưới nói, chuyện này cũng là người phía dưới làm đấy, ta cũng là vừa rồi không lâu mới biết được tin tức, nhưng hợp đồng cũng đã ký. . . Mà chung quanh nhà trọ đều đã không có phòng trống rồi, Hạ tiểu thư, thật sự là xin lỗi. . ." Quản lý đầu đầy mồ hôi giải thích.

"Hợp đồng ký vậy trái với điều ước, bồi thường trái với điều ước kim cũng được, mau để cho lúc đầu hộ gia đình mang đi!" Hạ Nhược Phi trực tiếp phát tay nói ra.

Nàng nói ngược lại là nhẹ nhàng linh hoạt, quản lý liền khó xử chết rồi, đang lúc hần há mồm muốn nói cái gì đó thời điểm, một đường lạnh lạnh thanh âm truyền đến.

"Bồi thường trái với điều ước kim? Ta cũng không phải là người thiếu tiền, hơn mười vạn trái với điều ước kim ta còn thực chương mắt, dù sao phòng này ta là ở định rồi!"

Mấy người men theo thanh âm nhìn lại, sau đó liền thấy được một người mặc màu trắng váy dài trẻ tuổi nữ tử, sắc mặt lạnh lạnh, giống như là một tòa băng sơn, kèm theo hạ nhiệt độ hiệu quả, nàng sau khi xuất hiện, không khí chung quanh trong khô nóng đều đánh tan vài phần.

"Ta là Liễu Băng Mạn, kinh đô người, bây giờ đang ở Dĩnh Hải đại học gánh Nhâm lão sư." Liễu Băng Mạn nhìn về phía Hạ Nhược Phi, coi như là chào hỏi, nàng còn tưởng rằng phòng cho thuê người là Hạ Nhược Phi, vì vậy liền còn nói thêm: "Phòng ở tổng cộng có ba cái phòng ngủ, bây giờ còn còn lại một gian, ta cũng không ngại người cũng vào ở đến."

"Cái kia. . . Nếu như muốn ở chính là ta đây?" Trần Thiên tiếp nhận lời nói gốc.

Bạn đang đọc truyện *Đào Vận Cao Thủ Ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Nàng Là Nữ Nhân Của Ta (1)

"Người?"

Trần Thiên lời này thành công đem Liễu Băng Mạn ánh mắt chuyển dời đến trên người hắn.

"Là ta." Trần Thiên gật gật đầu.

Hạ như phi tức thì là một bộ xem kịch vui biểu lộ, nói ra: "Người không phải nói không ngại ta vào ở đi không? Vừa vặn, ta là giúp hắn phòng cho thuê đấy, người đã không ngại ta ở, ta đây đã vào ở đi, sau đó đem ta gian phòng kia cho hắn ở!"

"Ta không cho phép!" Liễu Băng Mạn lập tức mở miệng.

"Không cho phép vậy người liền chuyển ra đi!" Hạ như phi cũng là rất mạnh cứng rắn tư thái.

"Hợp đồng đã ký."

"Trái với điều ước a, ta đã nói rồi, có thể trái với điều ước đấy, ta có thể bồi thường tiền!"

Hạ như phi hoàn toàn là một bộ tiểu phú bà tư thái, một bước cũng không nhường.

Trong lòng thì là không được cười lạnh.

Không đồng ý cùng nam cùng thuê, vậy mang đi!

"Cùng hắn ngụ cùng chỗ hãy cùng hắn ngụ cùng chỗ, ai sợ ai? Ta còn thật không thiếu người điểm này trái với điều ước kim!"

Liễu Băng Mạn khó thờ, trực tiếp băng lãnh mở miệng.

Ừ, bây giờ là thuộc về hai nữ nhân chiến đấu, nếu quả thật yêu cầu trái với điều ước kim, nàng kia liền thua.

Muốn nàng Liễu Băng Mạn là người ra sao vật? Năm gần mười sáu tuổi liền đã lấy được tài chính cùng văn học đôi tiến sĩ học vị, từ nước ngoài trở về tức thì bị các đại trường cao đẳng tranh đoạt, đánh nhỏ liền ôm đồm các loại thứ nhất, cho dù là lấy người cãi nhau, cũng là thứ nhất, hiện tại sao có thể đơn giản chịu thua?

Nhìn xem hai nữ bởi vì chính mình mà cãi cái mặt đỏ tới mang tai, Trần Thiên cho dù là Nhất Đại Thần Đế, rồi lại cũng có chút ngượng ngùng rồi, nói ra: "Cái này có chút không thích hợp đi..."

"Nói lời vô dụng làm gì? Cho người ở người liền ở!"

Hai nữ đồng thời quay đầu trông hướng Trần Thiên, lần này thanh âm đúng là thần kỳ nhất trí.

Được rồi, Trần Thiên cố mà làm đã tiếp nhận.

Ồ liền ở, ai sợ ai?

Kỳ thật Liễu Băng Mạn đang nói xong lời kia sau trong nháy mắt, cũng đã đã hồi hận.

Nhưng lời đã ra miệng, lại lại đổi giọng, nhưng không phải là của nàng phong cách.

Cùng lắm thì về sau bản thân không hề xuyên qua tùy ý chính là, dù sao không thể thua!

Có chút thời điểm nữ nhân cái này tranh cường hạo thắng tâm, thật sự thật là khủng khiếp.

Nhưng mặc kệ như thế nào, Trần Thiên là có chỗ ở.

Hạ như phi tại giúp đỡ Trần Thiên lại mua mấy ngày nay thường dùng phẩm về sau, liền chuẩn bị đã đi ra, bất quá trước khi đi còn là dừng bước lại, hướng Trần Thiên nói ra: "Người đã vừa tới đỉnh biển, hơn nữa về sau một đoạn thời gian rất dài đều phải ở lại chỗ này, nếu như không có công việc là không được, có muốn ta giúp người một tay hay không tìm phần công tác? Bằng vào thân thủ của người, có thể cùng theo của ta."

Hạ như phi là muốn Trần Thiên làm hiệp cảnh cùng theo nàng.

Bất quá Trần Thiên đối với loại công việc này không có gì hứng thú, lắc đầu về sau, hỏi: "Có hay không cái loại này, nhưng để bảo vệ người công tác?"

Trần Thiên đều muốn đi bảo hộ Sở tương tư.

Tuy rằng trên người của nàng có chính mình lưu lại một đường an toàn cấm chế, nhưng đây cũng không phải là sách lược vẹn toàn, nếu như đối phương không sử dụng bạo lực thủ đoạn mà là đem Sở tương tư bắt đi, an toàn cấm chế căn bản không cách nào phát động.

Nếu muốn trăm phần trăm cam đoan Sở tương tư an toàn, chỉ có hấn tùy thời tại Sở tương tư phụ cận mới được.

Muốn tại Sở tương tư phụ cận, tự nhiên là cần một cái quang minh chính đại lý do, tựa như hiện tại hấn cùng hai nữ nhân ở chung giống nhau.

"Bảo tiêu?" Hạ như phi sợ run lên, ngược lại là không nghĩ tới Trần Thiên sẽ đối với loại công việc này cảm thấy hứng thú, bất quá nàng còn là nói ra: "Như vậy có thể, bằng không người đi nhà ta công ty đi, làm như ta cha cận vệ."

Bạn đang đọc truyện *Đào Vận Cao Thủ Ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Nàng Là Nữ Nhân Của Ta (2)

Trần Thiên rồi lại lắc đầu, rồi sau đó rất nghiêm túc nói ra: "Ta nghĩ {làm:lúc} Sở tương tư cận vệ."

"Người nói cái gì?" Hạ như phi coi như không nghe rõ.

"Ta muốn làm Sở tương tư bảo tiêu, thiếp thân bảo hộ nàng a." Trần Thiên lập lại một lần, "Chẳng lẽ người không giúp được ta?"

"Cũng có thể giúp đỡ, chỉ là..." Hạ như phi ánh mắt cổ quái nhìn xem Trần Thiên, hỏi: "Vì cái gì ngươi muốn {làm lúc} hộ vệ của nàng? Chẳng lẽ lại ngươi xem trên nhân gia, đều muốn đuổi theo nàng?"

"Nàng vốn là là nữ nhân của ta, bảo hộ nàng, cũng là trách nhiệm của ta." Trần Thiên nghiêm trang nói.

"Hừ!" Hạ như phi trợn trắng mắt, tức giận nói: "Lão nương bái kiến vô sỉ cùng không biết xấu hổ đấy, nhưng mà giống như ngươi vậy vô sỉ không biết xấu hổ đấy, chưa từng thấy qua!"

Lời này nhưng là khiến cho Trần Thiên như tên Hòa thượng lùn 2 thước với tay sờ không đến đầu (*vì phải suy nghĩ theo cách của người khác nên không biết mình suy nghĩ gì), vẻ mặt không hiểu thấu, "Ta làm sao lại vô sỉ không biết xấu hổ? Ta nói đều là lời nói thật a, tựa như tối hôm qua nói với ngươi, ta thiếu nợ ngươi một cái nhân tình, coi như là ngươi muốn cùng ta song tu, ta cũng sẽ..."

"Ngươi cái này lưu manh tranh thủ thời gian cắt ngay cho lão nương!" Hạ như phi lại tiện tay nâng lên bên cạnh cái ghế đánh tới hướng Trần Thiên, sau đó cũng không quay đầu lại đi ra ngoài.

Trần Thiên đổi mê mang rồi.

Đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra đây? Ta chẳng phải nói cái lời nói thật sao, về phần lớn như vậy phản ứng?

Trần Thiên lại nhin không được muốn vợ mình rồi. Còn là tương tư tốt.

Dinh biển, một khách sạn.

Trời đêm thủ lĩnh suất lĩnh lấy ABC ba cái tiểu tổ đi suốt đêm đã đến nơi đây.

Tại trời đêm thủ lĩnh trong tay, cầm lấy một trương A4 giấy, phía trên ghi chép về Trần Thiên một ít tư liệu, phía trên nội dung cùng Thanh Long Bang bang chủ gao vui thành không sai biệt lắm.

Hữu dụng nhất tin tức, đơn giản chính là tiểu sơn thôn bên trong đi ra đến tiểu tử, thân thủ rất mạnh.

Bất quá đối với cái này thân thủ rất mạnh, trời đêm thủ lĩnh nhập lại không ủng hộ.

Phải nói là mạnh phi thường, bằng không thì, không đến mức tại hơn mười giây trong cũng có thể diệt hết dưới tay hãn toàn bộ F tiểu tổ.

"Thủ lĩnh, chính là chỗ này gia hỏa một người đã diệt toàn bộ F tiểu tổ, còn chỉ dùng hơn mười giây?"

Trong phòng ngoại trừ trời đêm thủ lĩnh bên ngoài, còn có ba người, theo thứ tự là ABC ba cái tiểu tổ tổ trưởng, nói chuyện đúng là A tiểu tổ tổ trưởng, một người mang kính mắt, nhìn qua gầy yếu ớt hơn nữa rất nhã nhặn trung niên nam tử.

Bộ dáng này căn bản không cách nào làm cho người đi giết trên tay liên tưởng, nhưng hãn vẫn hết lần này tới lần khác là trời đêm trúng thực lực đứng đầu sát thủ.

Trời đêm thủ lĩnh gật gật đầu, "Các ngươi không thể khinh thường, mục tiêu lần này khó đối phó."

"Yên tâm đi, chúng ta cũng không phải là F tiểu tổ đám kia ngu xuẩn." Nói chuyện chính là B tiểu tổ tổ trưởng, một cái kẻ cơ bắp, "Ngược lại là tiểu tử này, tuổi còn trẻ thực lực không tầm thường, không làm sát thủ thật đúng là đáng tiếc!"

"Quản hãn có làm hay không sát thủ, hiện tại đám trêu chọc chúng ta trời đêm, vậy đã định trước hãn kết cục đem sẽ phi thường bi thảm!" Cuối cùng nói chuyện đây là C tiểu tổ tổ trưởng, một người cao lớn gầy yếu Phương Tây nam tử, sắc mặt rất trắng, hốc mắt hãm sâu, toàn bộ người nhìn qua giống như dinh dưỡng không đầy đủ giống nhau, lúc nói chuyện còn liếm láp khóe miệng.

Trời đêm thủ lĩnh không nói chuyện, mà là bụng ghi chép lấy Trần Thiên tư liệu A4 giấy, qua tay cầm lên mặt khác một trang giấy, quét mắt về sau, đem giấy ném cho C tổ tổ trưởng, "Đây là tuyên bố nhiệm vụ người nợ tin tức, nếu như không phải là hãn cho tình báo có sai, chúng ta cũng sẽ không gây mất toàn bộ F tiểu tổ, buổi tối ngươi qua đi xử lý sạch sẽ."

"Không có vấn đề!" C tổ tổ trưởng kết quả giấy, nhìn cũng chưa từng nhìn liền héch miệng đã đáp ứng, lập tức lại hỏi: "Tiểu tử kia đây? Lúc nào động thủ?"

"Thực lực của hãn tạm thời còn không có thăm dò rõ ràng, vì vậy không nóng nảy." Trời đêm thủ lĩnh lắc đầu, "Mấy ngày nay trước tốt hảo kế hoạch một cái, ta cũng nghĩ cách mượn đường nhân thủ, sờ sờ thực lực của hãn."

Chương 12: Say Rượu Nữ Giáo Sư (1)

"Tư liệu của hân trên nói, tiểu tử này ngày hôm qua lại đắc tội bản địa Thanh Long Bang Thiếu bang chủ, có lẽ có thể thông qua cái này Thanh Long Bang, đại khái thăm dò rõ ràng thực lực của hân."

Trời đêm thủ lĩnh ngược lại là cái đa mưu túc trí gia hỏa.

Mà ba cái tổ trưởng nghe được không thể lập tức động thủ đối phó Trần Thiên, thì là đều lộ ra có chút thất vọng.

Bọn họ đều là đứng ở cái thế giới này đỉnh phong sát thủ, bình thường giết một ít tiểu nhân vật đều chút nào để không nổi hứng thú, thật vất vả đi ra cao thủ, rồi lại vẫn không thể lập tức động thủ, thật sự là khó chịu!

"Thiếu bang chủ, tra được!"

Đỉnh biển một ngôi biệt thự trong, chính ôm mỹ nữ uống rượu gạo anh lẳng nghe được cái thanh âm này, thần sắc lúc này vui vẻ, đuổi đi trong ngực mỹ nữ, vậy tay làm cho người ta tới đây.

Một người mặc âu phục tóc húi cua nam tử đi tới, thần sắc cung kính, nói ra: "Tiểu tử kia đích xác là kêu Trần Thiên, theo một cái vô cùng vắng vẻ tiểu sơn thôn đến đấy, hai ngày này vừa mới đến đỉnh biển đặt chân, sáng hôm nay ở đã đến Mỹ Nhân Ngư nhà trọ."

"Chỉ là có chút khó giải quyết vấn đề là, nhìn dáng vẻ của hân, tựa hồ cùng Hạ gia hạ như phi quan hệ rất không tầm thường, liền chỗ ở đều là hạ như phi cho hân tìm đấy."

"A?" Nghe xong tóc húi cua nam tử báo cáo, gạo anh lẳng đôi mắt lập tức nheo lại, không nói gì thêm, cũng không biết là đang suy nghĩ gì.

Qua cả buổi, gạo anh lẳng mới là nói ra: "Xác định gia hỏa này không có gì công. Cảnh?"

"Rất xác định!"

"Tốt, dám đụng nữ nhân của lão tử, ta làm cho hân ném thử cái gì gọi là sống không bằng chết!" Gạo anh lẳng sắc mặt trong nháy mắt trở nên âm độc đứng lên.

Giờ phút này tại nhà trọ trong phòng, đang dùng hạ như phi mua trên máy vi tính mạng lưới hiểu rõ cái thế giới này Trần Thiên cũng không biết, mình bây giờ đã bị vài sóng người theo dõi.

Ông ông ——

Điện thoại bỗng nhiên vang lên, là có người gọi điện thoại cho hân rồi.

Không cần nghĩ Trần Thiên cũng biết là hạ như phi, dù sao hiện tại toàn bộ thế giới biết rõ hân đây số đấy, cũng chỉ có hạ như phi một người.

Tiếp thông điện thoại, không chờ Trần Thiên nói chuyện, bên kia hạ như phi thanh âm trước hết truyền đến: "Đã cho người chào hỏi, buổi sáng ngày mai tám giờ người cũng có thể đi Sở thị tập đoàn nhận lời mời, đến lúc đó đã nói là ta cho người đi đấy, sẽ có người tiếp đãi người sau đó dẫn người đi thấy tương tự phụ thân đấy!"

Tựa hồ là cũng không muốn nhiều cùng Trần Thiên cái này "Vô sỉ lại không muốn mặt" gia hỏa nói quá nhiều, vì vậy tại nói xong câu đó về sau, hạ như phi liền trực tiếp cúp điện thoại.

Đối với cái này Trần Thiên không phải là rất dễ trong lòng, hân duy nhất dễ trong lòng đấy, chính là Sở tương tư.

Internet là một cái thần kỳ thế giới, rất dễ dàng làm cho người ta nghiện, nhất là đối với Trần Thiên như vậy trước kia chưa bao giờ tiếp xúc qua người mà nói.

Tại xem websites lúc, Trần Thiên có điểm không cẩn thận tiến vào cái nào đó đều là không thể miêu tả websites chính giữa, lập tức trầm mê trong đó không cách nào tự kim chế, Nhất Đại Thần Đế như vậy {bịđọc} hiện đại dị vực văn hóa làm cho thật sâu hấp dẫn.

Chờ hân về mặt tràn đầy dư vị từ trong phục hồi tinh thần lại thời điểm, mới là phát hiện, rõ ràng đều qua thời gian một ngày rồi.

Bên ngoài cảnh ban đêm đánh xuống, Trần Thiên mắt nhìn màn ảnh máy vi tính phải góc dưới thời gian, đã hơn tám giờ giờ.

Đứng người lên đuổi cái lưng môi, Trần Thiên chuẩn bị ra cửa.

Lúc trước tại trên máy vì tính hần thấy được thật nhiều trước kia cho tới bây giờ chưa có tiếp xúc qua mới lạ sự vật, {bịđược} kia hấp dẫn, cảm giác rất thú vị, vì vậy ý định buổi tối đi ra ngoài sâu hơn vào trong đó hào hào hiểu rõ một cái cái thế giới này.

Tại hần vừa mở cửa phòng đi ra thời điểm, đối diện cửa phòng vệ sinh, cũng bị người mở ra.

Một đường mang theo làn gió thơm bóng hình xinh đẹp từ bên trong đi ra.

Đương nhiên, đây không phải trọng điểm, trọng điểm là đối phương trên thân đều không mặc gì, đầu tại cầm trong tay một cái khăn tắm vừa đi vừa lau sạch lấy thân thể.

Nhưng là chỉ qua không đến hai giây chuông, đối phương liền dừng bước.

Bởi vì..

Bạn đang đọc truyện *Đào Vận Cao Thủ Ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Say Rượu Nữ Giáo Sư (2)

Nàng nhìn thấy Trần Thiên.

Giờ khắc này, bốn mắt nhìn nhau, toàn bộ không gian đều phảng phát bất động ở.

Cũng không biết là giật co bao lâu, nữ nhân đây mới là kéo ra cuống họng nhơn kêu ra tiếng, đồng thời cũng không quên cái dùng khăn tắm bao lấy trên thân trọng yếu bộ vị.

"Không nghĩ tới ngươi cũng ở chỗ này, thật là tính xảo."

Trần Thiên cũng không phải để ý tới đối phương kêu sợ hãi, ngược lại còn cười đánh cho.

Trước mắt nữ nhân này không là người khác, đúng là chiều hôm qua cái kia muốn hôn vẻ đẹp của hần nữ Tần Nguyệt.

Giờ phút này Tần Nguyệt vẫn còn bối rối dùng khăn tắm bao bọc thân thể mình, tuy rằng nàng cũng nhận ra Trần Thiên, nhưng hiển nhiên hiện vào lúc đó không phải là ôn chuyện thời điểm.

Tần Nguyệt một đôi ánh mắt hoảng sợ gắt gao trừng mắt Trần Thiên, "Ngươi, ngươi tại sao sẽ ở nhà ta? Ánh mắt hướng ở đâu nhìn đây? Nhìn địa phương khác đi, không cho phép xem ta!"

Trần Thiên sắc mặt rất là cổ quái, ánh mắt không có nghe Tần Nguyệt chéch đi, như trước nhìn chăm chăm nhìn chăm chăm vào nàng, "Ta cũng ở chỗ này a, hôm nay chuyển vượt qua."

Nói thật, Trần Thiên nội tâm thật là mê mẩn đấy.

Chiều hôm qua còn muốn ôm bản thân tự mình mình đâu rồi, như thế nào bây giờ còn không để cho mình nhìn?

Cái thế giới này nữ nhân đều là như vậy quái tính tình sao?

"Cái gì? Ngươi cũng ở chỗ này? Làm sao có thể!" Tần Nguyệt hiển nhiên không tin, "Nơi đây chỉ có ta cùng một cái khác đại học lão sư ở, ngươi làm sao có thể vào ở đến..."

"Ta không phải đã nói rồi sao, buổi sáng ở vào, khi đó ngươi cũng không ở nhà." Trần Thiên ngược lại là còn khách khí, dù sao sau này sẽ là cúi đầu không thấy ngẩng đầu thấy hàng xóm rồi, "Ta đi ra ngoài trước dạo chơi, ngươi bận rộn."

Nói qua Trần Thiên đi ra ngoài, đi tới cửa thời điểm, hần lại dừng bước, quay đầu nhìn về phía Tần Nguyệt, nói ra: "Đúng rồi, thân hình của ngươi rất không tồi."

Lời này Trần Thiên là phát ra từ đáy lòng đấy.

Nhưng Trần Nguyệt nhưng là hầu như muốn bạo chạy, nàng nghĩ tới ngay tại vừa mới, thân thể của mình {bịđược} người nam nhân này cho nhìn cái nhìn thấy tận mắt!

Cố nén tùm hạ thân trên bao quanh khăn tắm đánh tới hướng Trần Thiên xúc động, Trần Nguyệt nhanh chóng trở lại gian phòng của mình, đồng thời không quên trùng trùng điệp điệp đóng cửa lại, mượn này đến tỏ lộ trong lòng phần nộ.

Nghe được trùng trùng điệp điệp đóng sập cửa thanh âm, Trần Thiên lại là hoang mang sờ lên đầu.

Một bên đi ra ngoài vừa muốn, cái thế giới này nữ nhân tới nắm chắc là chuyện gì xảy ra, vì cái gì khích lệ các nàng, chẳng những mất hứng, còn tức giận như vậy đây?

Chẳng lẽ nói cái này Trần Nguyệt là run M thể chất? Chỉ có đánh nàng mắng nàng, nàng mới có thể cao hứng?

Run M cái từ này, là Trần Thiên ban ngày thời điểm theo trên máy vi tính học đấy, bây giờ nói ra đến coi như là học đến nổi dùng.

Đường đường Thần Đế, mới tiếp xúc một ngày Internet, rồi lại vẫn như cũ là không thể ngăn cản học xấu.

Đi xuống lầu, Trần Thiên chính không mục đích chạy đi, chợt nghe một thanh âm.

"Liều lão sư a, đã trẻ thế như vậy, người lại uống nhiều như vậy, bằng không ta còn là tiễn đưa người đi khách sạn đi?"

Đó là một nam nhân thanh âm, chẳng biết tại sao, Trần Thiên nghe cũng cảm giác đối phương bụng dạ khó lường.

Rất nhanh, lại một cái dứt quãng nữ tiếng vang lên.

"Không... Không dùng, ta, chỗ ta ở... Chỗ ở đã đến..."

Hả?

Trần Thiên ánh mắt hít lại, thanh âm này hẳn nghe quen thuộc.

Không phải là buổi sáng cái kia Liều Băng Mạn Liều lão sư sao, cũng chính là hẳn bây giờ bạn cùng phòng.

Không nghĩ tới, đêm hôm khuya khoát gặp say rượu nữ giáo sư!

Bỗng nhiên Trần Thiên sắc mặt liền trở nên cổ quái.

Bởi vì, hẳn liên tưởng đến ban ngày nhìn có chút không thể miêu tả màn ảnh nhỏ bên trong một ít tình tiết.

Bạn đang đọc truyện *Đào Vận Cao Thủ Ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Bằng Không Ta Cũng Cởi Sạch Cho Người Xem (1)

Người của thế giới này thật đúng là gặp chơi.

Trần Thiên nhìn không được tại trong lòng cảm thán.

Lúc này, người nam nhân kia thanh âm lại vang lên.

"Thế nhưng là, Liều lão sư... Băng Mạn, người đều say thành như vậy, có nguy hiểm gì làm sao bây giờ?"

"Ta, ta có bạn cùng phòng." Liều Băng Mạn mơ mơ màng màng nói.

"Bạn cùng phòng? Nam hay nữ vậy?"

"Nữ bạn cùng phòng..."

"Úc, nữ bạn cùng phòng nha, vậy ngươi ở cái nào tòa nhà lầu? Một chút? Hiện tại ta sẽ đưa ngươi qua!" Nam nhân trong thanh âm mơ hồ lộ ra vẻ cao hứng.

"Còn, còn có một nam bạn cùng phòng..." Liễu Băng Mạn còn nói thêm.

"Cái gì? Còn có cái nam?" Âm thanh nam nhân đột nhiên biến đổi, "Không phải là ta nói ngươi, Băng Mạn a, ngươi thế nhưng là chúng ta đình biên rộng lớn học nổi danh lão sư, sao có thể cùng nam nhân cùng thuê đây? Ai biết hiện tại thế đạo này trong lòng nam nhân đều cái gì xấu xa tư tưởng, ngươi say thành như vậy trở về khẳng định không được, ta còn là dẫn ngươi đi khách sạn đi!"

Nguyên bản xem thấu nam nhân ý đồ, nhưng cũng không muốn nhúng tay đi quản Trần Thiên, nghe nói như thế về sau, sắc mặt lập tức âm trầm xuống.

Cái này không phải là tại biến tướng mắng hấn sao?

Hấn thế nhưng là Thần Đế nha, không thể nhẫn nhịn!

Nhất niệm đến tận đây, Trần Thiên chính là sắc mặt âm trầm hướng phía hai người chỗ phương hướng đi qua.

Rất nhanh, người nam kia cùng Liễu Băng Mạn liền đều xuất hiện ở Trần Thiên trước mắt.

Liễu Băng Mạn còn là ban ngày gặp được nàng là cái kia bộ dáng hóa trang, một bộ màu trắng váy dài như người lúc giữa Tiên Từ, nhưng không giống ban ngày cao như vậy lạnh, bởi vì uống rượu say nguyên nhân, trắng nõn khuôn mặt đỏ lên, tại đèn đường mờ vàng chiếu rọi xuống, rồi lại bình thêm vài phần dụ hoặc cảm giác.

Đi đường lay động nhoáng một cái, {bịđược} cái kia đeo kính mắt, ăn mặc âu phục, tướng mạo nhìn qua coi như là nhã nhặn nam tử trẻ tuổi dặt dẹo lầy.

Tuy rằng ngọn đèn lò mờ, nhưng Trần Thiên nhưng là không trở ngại chút nào chứng kiến, kính mắt nam trong đôi mắt cái kia tràn ngập lửa nóng.

Hấn muốn trên Liễu Băng Mạn.

Tiểu gia hỏa, vốn ta phải không muốn nhúng tay, nhưng ngươi đã đều kéo đến trên người ta, ta nếu lại không nhúng tay vào, có thể đã rất biệt khuất a.

"Băng Mạn!"

Trần Thiên kêu một tiếng sau vội vàng đi lên.

"Không phải nói tốt không uống rượu sao? Đêm hôm khuya khoắt uống tới như vậy, {bịđược} có chút cái nhã nhặn bại hoại không bằng cảm thú gia hỏa khi dễ nhưng làm sao bây giờ?" Theo kính mắt nam trong tay đem Liễu Băng Mạn đỡ qua đến về sau, Trần Thiên về mặt tràn đầy trách cứ nói.

"Ngươi là ai?" Trần Thiên bỗng nhiên xuất hiện, lại đem Liễu Băng Mạn theo trong tay mình đoạt lấy đi, làm cho kính mắt nam sắc mặt mãnh liệt trầm xuống.

Hơn nữa, hấn làm sao sẽ nghe không hiểu, Trần Thiên gia hỏa này nhã nhặn bại hoại một từ, rõ ràng liền là nói bản thân!

"Ta là nàng bạn cùng phòng!" Trần Thiên ngôn từ chính nghĩa nói, thuận tiện chăm chú ôm Liễu Băng Mạn.

Liễu Băng Mạn nguyên bản muốn tránh thoát đây, nhưng bỗng nhiên cảm giác được {bịđược} Trần Thiên ôm thật thoải mái thật thoải mái, lập tức liền bất động.

Nhìn thấy một màn này, kính mắt nam càng tức giận.

Bản thân nâng một đường cũng không thể ôm, gia hỏa này khen ngược, vừa lên đến liền ôm, hơn nữa Liễu Băng Mạn còn không có phản kháng!

Kèm chế lửa giận trong lòng, kính mắt nam nhìn về phía Liễu Băng Mạn: "Băng Mạn, ngươi nhận thức hấn sao?"

Liễu Băng Mạn nâng lên mê ly mắt say lờ mờ, mắt nhìn ôm bản thân Trần Thiên, khẽ nói: "Nguyên lai là ngươi tên hỗn đản này a!"

Đùng!

Trần Thiên không chút khách khí một cái tát vỗ vào Liễu Băng Mạn cái kia ngạo nghễ ưỡn lên mông đít nhỏ lên, nói ra: "Không được kêu ta hỗn đản!"

"Hỗn đản! Hỗn đản! Hỗn đản!" Liễu Băng Mạn không chịu thua liền kêu ba tiếng.

Trần Thiên cũng là nghiêm túc, nâng bàn tay lên ba ba ba liền đánh ba cái.

Nhìn xem hai người cái này rõ ràng...

(Không thích anh main chính lắm ạ ==)) Đến bây giờ tôi vẫn chưa biết nữ chính là ai ==)) Chẳng lẽ là np ?)

Bạn đang đọc truyện *Đào Vận Cao Thủ Ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Bằng Không Ta Cũng Cởi Sạch Cho Người Xem (2)

Tại liếc mắt đưa tình bộ dạng, kính mắt nam tức giận đến toàn thân phát run.

Hắn muốn nói vài lời nói tàn nhẫn, nhưng cân nhắc đến Liễu Băng Mạn vẫn còn, chỉ có thể nhịn xuống.

Nhưng cái gì cũng không nói quay đầu đi, cũng làm cho người cảm thấy rất không cam lòng.

Suy nghĩ một chút, kính mắt nam dùng tràn đầy ánh mắt hoài nghi nhìn xem Trần Thiên, "Người thật sự là Băng Mạn bạn cùng phòng?"

"Hai người chúng ta đều biểu hiện như vậy rõ ràng, ánh mắt không mù đầu óc không ngu, có lẽ đều có thể thấy được đi?" Trần Thiên nếu có điều chỉ nói.

"Người. . ." Kính mắt nam chịu một mạch, tròn mắt đi lòng vòng, thuận tiện bằng phẳng quyết tâm tình, sau đó mới là nói ra: "Nhìn xem người lớn lên rất trung thực đấy, nhưng làm sao nói bộ dạng như vậy, tuyệt không giống như người thành thật, vì lấy phòng ngừa vạn nhất, ta được với người cùng một chỗ!"

Trần Thiên không nói gì, chỉ là nhìn xem kính mắt nam nháy mắt một cái không nỡ, con mắt càng băng lãnh.

Bị Trần Thiên như vậy nhìn xem, kính mắt nam không vui, cau mày nói ra: "Ài, người đây là cái gì ánh mắt? Ta nói người. . ."

"Cút!"

Trần Thiên đột nhiên quát lạnh lên tiếng.

Không chỉ có đã cắt đứt kính mắt nam mà nói, còn đem kính mắt nam sợ hãi kêu lên một cái.

Kính mắt nam còn muốn nói tiếp cái gì, nhưng khi hắn tiếp xúc đến Trần Thiên cái kia lăng lệ ác liệt vô cùng ánh mắt về sau, trong nháy mắt héo.

"Hừ!" Kính mắt nam hừ lạnh một tiếng, phần nộ vung tay rồi đi.

Trần Thiên tức thì ôm Liễu Băng Mạn trở về, đương nhiên, trên đường đi không quên các loại sờ, dù sao hắn cũng không phải là cái chính nhân quân tử, hiện tại có cơ hội ra tay, không sờ mới là người ngu.

Mau chóng Trần Thiên một đường thả chậm tốc độ, nhưng vẫn là không bao lâu sẽ đến trong phòng rồi.

Đã đến phòng khách, Trần Thiên rồi lại bắt gặp đang tại rót nước Tàn Nguyệt.

Trên người nàng khăn tắm đã biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó chính là một kiện vô cùng vô cùng bảo thủ áo ngủ, ngoại trừ trước ngực khỏi động sung mãn, mặt khác thật sự là không hề xem chút.

Tàn Nguyệt tự nhiên cũng là nghe được động tĩnh, nhìn về phía cửa ra vào.

Mà khi nàng nhìn thấy uống say khướt Liễu Băng Mạn bị Trần Thiên ôm thời điểm, sắc mặt trở nên rất kinh ngạc.

"Hai người các người. . ."

"Ở phía dưới vừa vặn gặp được, thuận tay giúp một việc." Trần Thiên chi tiết nói ra.

"A. . ." Tàn Nguyệt gật gật đầu, sau đó cũng không biết đầu óc như thế nào rút xuống, hỏi: "Cái kia. . . Vừa rồi người cái gì đều thấy được?"

Cái này nói cho hết lời Tàn Nguyệt lập tức liền đỏ mặt, xin lỗi cúi đầu xuống.

Trần Thiên là một cái người thành thật, có sao nói vậy, có hai nói hai, gật gật đầu, nói: "Đều thấy được."

Lời này càng làm cho Tần Nguyệt tai đều màu đỏ mắt.

Nhìn xem nàng cái này bị tổn thất nặng bộ dạng, Trần Thiên suy nghĩ một chút, sau đó rất nghiêm túc nói: "Ta là người từ trước đến nay không thích vô duyên vô cớ chiếm tiện nghi người khác, bằng không ta cũng cời sạch cho ngươi xem đi, bởi như vậy, chúng ta coi như là huề nhau."

Thân là Thần Đế, Trần Thiên là từ không thích chiếm người tiện nghi đấy.

"Hừ! Lưu manh! Hỗn đản!" Phun tiếng nặng, chân nhỏ một đập, Tần Nguyệt xấu hổ nghiêm mặt nhanh chóng về tới gian phòng của mình.

Nhìn nàng kia cửa phòng đóng chắc, Trần Thiên bất đắc dĩ lắc đầu, thầm nói một tiếng thật là một cái không hiểu thấu nữ nhân.

Không có suy nghĩ nhiều Trần Thiên rất nhanh ôm Liễu Băng Mạn đi vào phòng nàng, sau đó cách rất xa đấy, liền đem nàng ôm lấy đến trực tiếp ném trên giường, không có chút nào thương hương tiếc ngọc bộ dạng.

Đem Liễu Băng Mạn ném đến trên giường về sau, Trần Thiên liền chuẩn bị rời đi.

"Đợi một chút. . ."

Bỗng nhiên Liễu Băng Mạn thanh âm từ phía sau truyền đến.

Trần Thiên quay đầu nhìn lại, phát hiện chỉ là nàng tại lúng túng nói lời nói, nửa tỉnh nửa say trạng thái.

"Cha. . . Là người sao? Không cần đi được không?" Liễu Băng Mạn nói qua nói mớ, nhưng sắc mặt nhưng là đang không ngừng biến hóa.

Lạy hôn anh main chính :

Bạn đang đọc truyện *Đào Vận Cao Thủ Ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Kêu Người Bị Bệnh Thần Kinh Tới Đây (1)

Suy nghĩ một chút, căn cứ làm người tốt chuyện tốt ý nguyện, Trần Thiên giữ lại.

Hơn nữa còn thuận tiện cùng Liễu Băng Mạn nằm lại với nhau, lại thuận tiện ôm lấy nàng.

Cũng may Trần Thiên coi như là trung thực, khoảng chừng trên tay chiếm xuống tiện nghi, không có lại càng tiến một bước.

Trong nháy mắt một đêm thời gian trôi qua rồi.

Trần Thiên cũng không biết là lúc nào ngủ đấy, nhưng mà hán lúc tỉnh lại mới là buổi sáng hơn năm giờ chuông, là bị chuông điện thoại di động đánh thức đấy.

Gọi điện thoại vượt qua chỉ có Hạ Nhược Phi.

Tiểu cô nương này buổi tối đều không ngủ được sao? Tỉnh thần đầu như vậy chừng?

Buồn bực Trần Thiên tiếp thông điện thoại.

Chuyển được trong nháy mắt, Hạ Nhược Phi cái kia thể mệnh lệnh ngữ khí liền từ đối diện truyền đến: "Ta bây giờ đang ở ngói dưới lầu, tranh thủ thời gian xuống!"

Trần Thiên hỏi: "Làm gì?"

"Dẫn ngươi đi phòng vấn, thật sớm điểm cho ngươi bảo hộ người trong lòng của ngươi nha!" Người trong lòng ba chữ kia, Hạ Nhược Phi cắn đặc biệt nặng.

Đương nhiên, Trần Thiên nhập lại nghe không hiểu nàng đây là ở trào phúng bản thân, mà là đang nghe được là muốn đi bảo hộ Sở Tương Tư về sau, toàn bộ người lập tức liền đã ra động tác hoàn toàn tinh thần, bay nhanh xuống giường, mở cửa, đóng cửa, xuống lầu.

Tại Trần Thiên sau khi rời đi, nằm ở trên giường Liễu Băng Mạn chậm rãi mở ra hai con ngươi, bên tai, còn tồn tại lưu lại dư màu đỏ.

Nàng đã sớm tỉnh, hoặc là nói vẫn luôn là nửa tỉnh nửa say trạng thái, nhưng bởi vì bị Trần Thiên ôm, tay còn không thành thật một chút đặt ở trên người nàng các loại sờ, nhất là có chút cái đặc thù bộ vị, làm cho hắn vẫn luôn xấu hổ động.

Hiện tại Trần Thiên đã đi ra, nàng rút cuộc có thể nhả ra tức giận.

Nàng muốn đi nhà nhỏ WC, nàng phải thay đổi đồ lót!

Đi xuống lầu Trần Thiên cũng không biết, Liễu Băng Mạn như vậy một cái băng sơn đại mỹ nhân bị hắn động vào đều muốn đến đổi đồ lót trình độ.

Hắn chỉ có thấy được ngồi ở lái xe vị trí lên, đỡ đòn hai cái mắt quàng thâm Hạ Nhược Phi.

Quen thuộc mở cửa xe ngồi vào tay lái phụ vị trí, Trần Thiên có chút nghi hoặc nhìn Hạ Nhược Phi hỏi: "Như thế nào? Tối hôm qua lại không ngủ?"

Hạ Nhược Phi hiện tại tâm tình vô cùng không tốt, một cái tát vỗ vào trên tay lái, như người đàn bà chanh chua giống như mắng: "Mấy ngày nay thật đúng là kỳ quái, cái gì thứ chó má đều đến đỉnh điểm, thật vất vả tối hôm qua bò lên giường có thể ngủ, lại gặp được một cái cọc án mạng, người chết thân phận còn bất thường, lại là lặng yên không một tiếng động chết tại chính mình trong biệt thự đây!"

"Tối hôm qua tại hiện trường tìm trọn vẹn cả đêm manh mối, kết quả lông đều không có phát hiện! Cái kia hung thủ tốt nhất cầu nguyện đừng rơi trong tay của ta, dám để cho lão nương ngủ không yên, nếu rơi trong tay của ta mà nói. . ."

Hạ Nhược Phi cắn chặt răng ngà, thật sự là hận không thể bắt được hung thủ kia đem cho tháo thành tám khối.

"Cần ta hỗ trợ sao?" Trần Thiên hỏi.

Tại Trần Thiên xem ra, tiểu cô nương này giúp mình rất nhiều vội vàng, bản thân giúp nàng một chút cũng là cũng được.

"Người?" Hạ Nhược Phi khinh thường lắc đầu, không chút khách khí trào phúng hắn: "Thôi đi, người cũng liền thân thủ rất cao minh một ít, nhưng muốn nói phá án tự điều tra manh mối, chỉ sợ người ngay cả chúng ta trong cục vừa mới vào đến thực tập người mới cũng không bằng!"

"Người làm sao sẽ biết ta chỉ là thân thủ rất cao minh đây?" Trần Thiên nhìn xem Hạ Nhược Phi hỏi.

Hạ Nhược Phi khẽ giật mình, sắc mặt cực độ hoài nghi nhìn xem Trần Thiên, "Nói như vậy, người còn có mặt khác lợi hại thủ đoạn?"

"Đương nhiên, mang ta đi đi." Trần Thiên gật gật đầu, rồi sau đó hoặc như là nhớ tới cái gì, nhìn về phía Hạ Nhược Phi, sắc mặt rất nghiêm túc nói ra: "Yên tâm, cái này chưa tính là trả lại người nhân tình, nếu như người muốn cùng ta song tu mà nói, ta còn là sẽ đồng ý."

Đừng!

Hạ Nhược Phi xuất ra...

Bạn đang đọc truyện *Đào Vận Cao Thủ Ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Kêu Người Bị Bệnh Thần Kinh Tới Đây (2)

Súng ngắn đứng vững Trần Thiên đầu, "Về sau lại ở trước mặt ta nháp lên cái này, lão nương một thương sụp đổ người rồi!"

Trần Thiên lại về mặt khó hiểu, hoàn toàn không rõ mình nói sai cái gì.

Lúc này, động cơ một hồi nổ vang, Hạ Nhược Phi đã phát động ra xe.

Hiện tại mới không đến sáu giờ, khoảng cách Sở thị tập đoàn công ty đi làm còn có hơn hai giờ thời gian, thừa dịp trong khoảng thời gian này đi trước hiện trường phát hiện án xem đã cũng được.

Nói không chừng gia hỏa này thực có phương pháp gì đây?

Án mạng phát sinh địa điểm là ở Đình Hải một cái nổi danh khu biệt thự trong, trùng hợp, muốn đi Sở thị tập đoàn cũng phải trước trải qua căn biệt thự này khu.

Trên đường, Hạ Nhược Phi lại thuận tiện cho Trần Thiên nói xuống người chết thân phận.

Người chết tên là Lý Phúc Hải, nói lên thân phận tôi cũng thật không đơn giản, hắn là Đinh Hải ba đại tập đoàn một trong, Lý thị tập đoàn chủ tịch.

Thân thể của hắn nhà, hầu như có thể cùng Hạ Nhược Phi phụ thân cùng với Sở Tương Tư phụ thân so sánh với.

Chỉ có như vậy một cái phú hào, rồi lại im hơi lặng tiếng đã bị chết ở tại biệt thự của mình trong.

Biệt thự của hắn trong phòng vệ còn là phi thường nghiêm mật đấy, giám sát và điều khiển trong cũng không có xuất hiện bất kỳ nhân vật khả nghi, nhưng Lý Phúc Hải như cũ là chết rồi, hơn nữa cái chết còn rất thê thảm.

Gân tay gân chân tất cả đều bị đánh gãy, đầu lưỡi cũng bị cắt đứt, bất quá cuối cùng nguyên nhân cái chết là bởi vì yết hầu bị cắt vỡ.

Tóm lại, thế hệ này phú thương cái chết thật sự là có chút thảm, còn rất ly kỳ.

Nghe xong Hạ Nhược Phi đã nói kể ra về tình tiết vụ án đồ vật, Trần Thiên không còn có cái gì suy đoán ra đến.

Chính như lúc trước Hạ Nhược Phi theo như lời đấy, muốn nói phá án con điều tra manh mối, hắn thật là liền cái thực tập nhân viên cảnh sát cũng không bằng.

Nhưng, hắn căn bản không cần điều tra manh mối, thân là Thần Đệ, đều muốn hiểu rõ một người chết như thế nào, thậm chí trước khi chết đều đã xảy ra mấy thứ gì đó, đều là vô cùng đơn giản đấy.

Rất nhanh hai người tới số ba biệt thự.

Nơi đây như trước bị lôi kéo cảnh giới tuyến, bất quá thi thể đã bị chở đi rồi.

"Phi Phi, không phải là cho người quay về đi ngủ sao? Như thế nào người lại đã tới?"

Hai người xuống xe vừa mới vào trong biệt thự, liền có một cái thân hình cao lớn trẻ tuổi nhân viên cảnh sát đi tới.

Cái này kêu Vương Long, cũng là một gã đội trưởng, tại cục thành phố ở bên trong, tất cả mọi người sợ Hạ Nhược Phi, nhưng hắn không giống nhau, hắn rất ưa thích Hạ Nhược Phi, nhất là ưa thích Hạ Nhược Phi cái kia phát giận đánh người bộ dạng, khả năng cái này là chính thức máu M thể chất đi.

"Ta dẫn người tới đây điều tra manh mối!" Nhưng mà Hạ Nhược Phi đối với cái này Vương Long rồi lại không có bất kỳ hảo cảm, lạnh lùng nhìn hắn một cái sau liền không nói thêm gì nữa, ngược lại nhìn về phía bên cạnh Trần Thiên, hỏi: "Người có phương pháp gì sao?"

Lúc này thời điểm Vương Long cũng là chú ý tới Trần Thiên, nhìn đối phương trẻ tuổi như vậy bộ dạng, Vương Long trong lòng thoáng cái sinh ra đến nồng đậm cảm giác nguy cơ, hắn cảnh giác nhìn xem Trần Thiên hỏi: "Điều tra manh mối? Vị huynh đệ kia là cái nào ngành hay sao? Như thế nào cảm giác rất lạ mắt a?"

"Hắn không thuộc về cái nào ngành, là bằng hữu ta." Hạ Nhược Phi thanh âm bình thản giải thích nói.

Trần Thiên thì là nhìn cũng chưa từng nhìn Vương Long liếc, trước quét mắt to như vậy biệt thự, mà rồi nói ra: "Người chết thi thể là ở nơi nào bị phát hiện đấy, dẫn ta qua, chỉ cần trở lại như cũ xuống hắn trước khi chết hình ảnh có thể biết rõ hung thủ."

"Cái gì? Trở lại như cũ người chết trước khi chết hình ảnh? Ha ha ha. . ." Vương Long nhin không được cười ha ha, vẻ mặt tràn đầy nghiến ngấm nhìn xem Trần Thiên, "Người cho rằng là nhìn video có thể trở về thả đây? Còn trở lại như cũ hình ảnh, người là tại trêu chọc ta sao?"

Nói xong lời này, Vương Long lại quay đầu nhìn về phía Hạ Nhược Phi, tận tình khuyên bảo nói: "Phi Phi nha, ta biết rõ người lập công sứt ruột, không thể chờ đợi được đều muốn biểu hiện mình loại tâm tình này, nhưng mà tuy vậy, người cũng không có thể tùy tiện kêu người bị bệnh thần kinh tới đây đi!"

Bạn đang đọc truyện *Đào Vận Cao Thủ Ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Quay Về Hình Ảnh Trộn (1)

"Vương Long, xin chú ý người nói chuyện thái độ, cái này là bằng hữu ta!" Hạ Nhược Phi sắc mặt thật không tốt nhìn nói.

Tuy rằng nàng rất tức giận, nhưng cũng không tính là quá phủ nhận Vương Long mà nói.

Nàng nhìn về phía Trần Thiên.

Gia hòa này đến cùng đều muốn làm cái gì?

Trở lại như cũ hình ảnh?

Như thế nào trở lại như cũ?

Coi như là ngược lại đẩy ra lúc ấy người chết là chết như thế nào, lại có hay không tiến hành phản kháng, nhưng bằng vào những thứ này, người làm sao có thể biết rõ hung thủ là ai đó?

Hạ Nhược Phi cảm thấy Trần Thiên chính là không hiểu kia.

Trần Thiên không chút nào để ý, chỉ là thân nhiên nói: "Tranh thủ thời gian dẫn ta đi qua đi, như thế này còn muốn đi nhận lời mời bảo tiêu đây."

Hạ Nhược Phi gật gật đầu, sẽ phải mang trần ngày trôi qua.

"Chờ một chút!" Vương Long bỗng nhiên mở miệng.

Chỉ thấy hắn vẻ mặt tràn đầy cười lạnh nhìn xem Trần Thiên, "Nói như vậy, thân phận của người chỉ là bảo tiêu? Ủ, xác thực mà nói, người bây giờ liền cái bảo tiêu cũng không phải, ta thật không biết người loại này thân phận cùng với người làm cho nắm giữ kỹ năng, cũng có thể hay không phá án có quan hệ hay không."

"Hơn nữa, nơi này là hiện trường phát hiện án, người không có phận sự đều là không thể đi vào đấy, Phi Phi, người cũng là cảnh sát, chúng ta những thứ này quy định người rất rõ ràng, nhưng người làm cho một cái gì cũng đều không hiểu gia hòa vào để làm gì?"

Cái này người miệng tại đi rồi nói một tràng, nghe Trần Thiên là chau mày, cảm thấy bực bội, hắn nhìn hướng Vương Long: "Xem ra, người là không cảm thấy ta có tìm được hung thủ năng lực?"

"Dừng, người muốn thực có thể tìm tới hung thủ, ta liền lột sạch quần áo vòng quanh cục cảnh sát chạy ba vòng!" Vương Long khinh thường nói.

"Tốt, ta hy vọng người đến lúc đó có thể hết lòng tuân thủ hứa hẹn." Trần Thiên nhẹ nhàng cười cười, lập tức quay người nhìn về phía Hạ Nhược Phi, "Đi thôi, dẫn ta qua."

"Đợi lát nữa!" Vương Long lại mở miệng gọi lại bọn hắn.

"Người còn có việc?"

"Nếu như người thua đây?" Vương Long ánh mắt chăm chú nhìn Trần Thiên, "Người còn không có nói, nếu như người thua làm sao bây giờ?"

"Ta sẽ không thua." Trần Thiên nhẹ nhàng lắc đầu, "Hơn nữa, ta cũng không có nói muốn đánh cuộc với người, chỉ là người đơn phương ưng thuận một cái hứa hẹn mà thôi."

Trần Thiên nói xong, sẽ thấy không để ý tới Vương Long, cùng Hạ Nhược Phi cùng một chỗ hướng trong biệt thự đi đến.

Nhìn thấy Trần Thiên đem mình cho bỏ qua rồi, Vương Long trong lòng nén giận, đuổi theo, "Ta ngược lại là muốn nhìn một cái người còn có thể trang phục bao lâu?"

Vương Long trong tiềm thức cho rằng, Trần Thiên là muốn truy cầu Hạ Nhược Phi đấy, đã làm tại trước mặt nữ nhân 'trang Bức', vì vậy Trần Thiên tìm cái lý có nói mình có thể điều tra chỗ hung thủ.

Ba người rất nhanh đi vào lầu hai một gian phòng ngủ.

Nơi đây vết máu đã bị thanh lý sạch sẽ, nhưng trong không khí còn sót lại nhàn nhạt mùi máu tươi.

Quét mắt cả cái gian phòng, Trần Thiên liền nhắm mắt lại, sau đó hai tay véo thủ quyết.

Hắn tại thi triển Thần Ma trong thế giới rất bình thường một cái trận pháp, quay về hình ảnh trận.

Trận pháp bố trí tốt về sau, có thể xem xét đến trận pháp trong phạm vi lúc trước trong một thời gian ngắn phát sinh tình huống, về phần có thể nhìn về phía trước bao lâu, cái này muốn bởi vì bày trận người tu vi mà quyết định rồi.

Đối với Trần Thiên mà nói, nhìn một chút tối hôm qua xảy ra chuyện gì, quả thực là chuyện dễ dàng.

Hắn ở chỗ này véo thủ quyết bố trí trận pháp, bên cạnh Hạ Nhược Phi cùng Vương Long hai người nhưng căn bản không biết hắn đây là đang làm gì đó.

Giả ngây giả dại!

Vương Long khòe miệng câu dẫn ra một vòng cười lạnh.

Thật sự là đi, đều lúc này thời điểm còn đang ngồi xạo lên~!

Hoảng hốt giữa, Vương Long dường như cũng đã chứng kiến như thế này Trần Thiên không cách nào nữa tiếp tục giả vờ bức, rồi sau đó bị Hạ Nhược Phi chịu không nổi chật vật rời đi, bản thân ôm mỹ nhân thuộc về tình cảnh.

Vương Long trên mặt đáng tươi cười lập tức như cây hoa cúc nở rộ giống như sáng lạn.

"Người đây là đang làm gì đó?" Bên cạnh Hạ Nhược Phi nhìn xem Trần Thiên không...

Bạn đang đọc truyện *Đào Vận Cao Thủ Ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Quay Về Hình Ảnh Trận (2)

Đoạn véo ngón tay, cùng thần côn giống nhau tư thái, nhìn không được liền mở miệng hỏi.

"Bố trí một cái trận pháp, có thể cho chúng ta chứng kiến tối hôm qua chuyện đã xảy ra." Trần Thiên chi tiết nói ra.

Mà tại hắn tiếng nói hạ xuống sau đó, trận pháp cũng đã bố trí xong.

"Trận khởi "

Trần Thiên phát tay đánh ra một đạo kim quang.

"Thật đúng là gặp giả thần giả quỷ. . ."

Những lời này Vương Long vẫn chưa nói xong, hắn hãy mở mắt to ra mà xem ngây ngẩn cả người.

Chỉ thấy gian phòng trên sàn nhà sáng lên, nổi lên một tầng bạch quang.

"Cái này, cái này, cái này. . ." Vương Long trừng to mắt, trên mặt đều là bất khả tư nghị biểu lộ.

Hạ Nhược Phi cũng không sai biệt lắm cái dạng này.

Nhưng mà cái này cũng không coi xong.

Tia sáng trắng vẫn còn biến thành nồng đậm, trong nháy mắt tràn ngập tại cả cái gian phòng trong.

Không bao lâu, một người mặc âu phục trung niên nam nhân bỗng nhiên xuất hiện.

"Quý, quý a! !"

Vương Long quát to một tiếng, ba bước hai bước liền chạy tới chân tường.

Hạ Nhược Phi cũng là sắc mặt mãnh liệt một trắng, tốt ở trong lòng tổ chất mạnh hơn một chút, không có chạy, mà là gắt gao bắt được Trần Thiên cánh tay.

Cái này đột nhiên xuất hiện âu phục trung niên không là người khác, đúng là cái kia chết mất Lý Phúc Hải. Mặc cho ai chứng kiến một cái đã người bị chết đột nhiên xuất hiện ở trước mắt mình, đều sẽ khiếp sợ cùng sợ hãi đây.

Ngược lại là Trần Thiên hơi chút an ủi xuống Hạ Nhược Phi, nói ra: "Yên tâm, đây chỉ là đêm qua hình ảnh."

"Hôm qua, đêm qua hình ảnh?" Hạ Nhược Phi mở to hai mắt, hiển nhiên là không có thể hiểu được như vậy huyền huyền, như vậy không thể tưởng tượng sự tình.

Lý Phúc Hải đang tại côi quần áo, nhưng vào lúc này, một cái như kiểu quỷ mị hư vô bóng người bỗng nhiên xuất hiện, là một cái cao lớn gầy yếu Phương Tây nam tử, đúng là Thiên Thứ C tiểu tổ tổ trưởng.

Lúc này thời điểm Lý Phúc Hải cũng là phát hiện người tới, lúc này nghiêm nghị quát: "Người là ai?"

Sự thật chứng minh, C tiểu tổ tổ trưởng là một gã vô cùng hợp cách sát thủ, căn bản không nói một câu nói nhảm, cười lạnh một tiếng, lập tức tay phải nhoáng một cái, trong tay xuất hiện một chút ngân quang long lánh Chủy thủ, chậm rãi đi về hướng Lý Phúc Hải.

Lúc này hình ảnh định dạng ở, ngay sau đó Trần Thiên thanh âm vang lên: "Trang phục của hắn cùng đêm đó giết Sở Tương Tư người giống nhau, hắn là cùng nhất hóa nhân."

"Là Thiên Thứ!"

Hạ Nhược Phi lúc này thời điểm cũng đã theo quay về hình ảnh trận cho nàng mang đến trong lúc khiếp sợ lấy lại tinh thần, hai con người trở nên lảng lệ ác liệt đứng lên.

"Cái kia bị người giết mất sát thủ, chúng ta đã đem thân phận của hắn cho điều tra ra được rồi, là Thiên Thứ người, trên cái thế giới này cao cấp nhất tổ chức sát thủ!"

"Tốt rồi, hung thủ đã giúp người tìm được, hiện tại tiễn đưa ta đi Sở thị tập đoàn công ty đi." Trần Thiên vỗ tay phát ra tiếng, trận pháp tùy theo biến mất.

"Người làm như thế nào?"

Hạ Nhược Phi bỗng nhiên ánh mắt sáng rực nhìn chăm chăm Trần Thiên, bộ dạng như vậy, hận không thể đẩy ngã một dạng với hắn.

Đương nhiên, Hạ Nhược Phi động tâm không phải là Trần Thiên, mà là vừa vặn cái này cái gọi là quay về hình ảnh trận.

Vậy mà có thể trở lại như cũ hiện trường phát hiện án lúc tình huống, nếu như có thể hữu ích, thiết thực đến cảnh đội mà nói, vậy sau này căn bản cũng không cần lại vì phá án tra án lo lắng a!

Trước kia những cái kia mê tung vụ án, cũng cũng có thể dễ dàng điều tra ra rồi!

Trần có trời mới biết Hạ Nhược Phi trong nội tâm tính toán điều gì, nhạ âm thanh nói: "Chỉ là một cái nhỏ trận pháp mà thôi."

"Người dạy dạy ta." Hạ Nhược Phi nói ra.

"Không được." Trần Thiên rồi lại lắc đầu, "Đương nhiên, cũng không phải nói ta không muốn dạy người, mà là người căn bản học không được!"

"Loại này trận pháp, chỉ có đến trong cơ thể có được Linh khí sau đó mới có thể thi triển, mà có thể truy tìm đến bao lâu lúc trước, cũng là muốn xem bố trí trận pháp người thực lực mạnh yếu, ta đoán chừng trong cái thế giới này, trong cơ thể có Linh khí người một cái bàn tay đều có thể đếm đi qua."

Bạn đang đọc truyện *Đào Vận Cao Thủ Ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Sở Thiên Dương (1)

Nghe xong Trần Thiên giải thích, Hạ Nhược Phi đối với cái này quay về hình ảnh trận đã có càng thêm trực quan rất hiểu rõ.

Cho dù nàng bức thiết đều muốn học, nhưng nghe được điều kiện về sau, cũng chỉ có thể không biết làm thế nào.

Nàng tin tưởng Trần Thiên mà nói.

Bởi vì tại phụ thân nàng bên người thì có một gã rất lợi hại bảo tiêu, lúc trước từ đối phương trong miệng nàng bao nhiêu nghe nói qua, nói võ đạo tu luyện đến cực hạn sau đó, trong cơ thể sẽ sinh ra một loại gọi là nội khí đồ vật, tay không bỏ đá đều là chuyện dễ dàng.

Hạ Nhược Phi biết rõ, trước mắt cái này Trần Thiên chính là loại này cấp bậc tồn tại.

Chỉ là. . .

Hắn mới nhiều năm nhẹ? Dĩ nhiên cũng làm đã lợi hại như vậy?

Nhưng mà Hạ Nhược Phi nhưng lại không biết, Trần Thiên cũng không trẻ tuổi, hơn nữa, hắn xa xa không chỉ lợi hại như vậy.

Về phần giờ phút này còn ngồi xồm chân tường Vương Long, lại nhìn hướng Trần Thiên trong ánh mắt, nhiều hơn thật sâu sợ hãi.

Người này thật là đáng sợ!

Vừa rồi cái loại này năng lực, là người bình thường có thể có đấy sao?

Vương Long đều là nghĩ mà sợ.

"Kính sợ bao!" Đi đến bên cạnh hắn thời điểm, Hạ Nhược Phi không quên mỉa mai một tiếng.

Vương Long mặt già đỏ lên, lúng túng nói không ra lời.

"Vừa rồi ngươi ưng thuận hứa hẹn, không nên quên thực hiện." Trần Thiên nghiền ngẫm nhìn xem Vương Long, "Bằng không thì, hậu quả thế nhưng là rất nghiêm trọng đấy."

"Ngươi, ngươi muốn làm gì?" Vương Long sắc mặt trắng nhợt, cây hoa cúc xiết chặt.

Làm cho hắn lột sạch quần áo vòng quanh cục cảnh sát chạy ba vòng? Đây không phải tại muốn mạng của hắn sao?

"Ngươi bây giờ có hai lựa chọn, một là thực hiện lời hứa, hai là chết." Trần Thiên tri hoãn lên tiếng nói, "Dù sao, ta cũng không thích thất tín với người người."

"Ngươi. . . Bởi vì cái gọi là làm người lưu lại một đường, sau đó tốt gặp nhau, sự tình không muốn làm được quá tuyệt." Vương Long sắc mặt không có chút huyết sắc nào nói, "Ngươi như vậy bướng bỉnh, ở trong xã hội rất khó lẫn lộn được ra "

"A? Vì cái gì ta muốn lẫn lộn được mở?" Trần Thiên cảm thấy buồn cười.

Thực lực nói đúng là lời nói vốn liếng, bằng vào thực lực của hắn, đủ để quan sát toàn bộ thế giới, còn cần lưu lại cái gì một đường? Còn cần tốt cái gì gặp nhau?

"Hoặc là đi chạy, hoặc là ta giết ngươi, hiện tại ngươi có mười giây cân nhắc!" Trần Thiên mặt không biểu tình nhìn xem Vương Long, nói dứt lời hắn cũng đã bắt đầu đếm ngược lúc rồi, "Mười, chín, tám, bảy, sáu. . ."

"Ngươi. . ." Vương Long lui về phía sau một bước, phía sau lưng kê sát tại trên tường, không thể lui được nữa!

"Ba, hai. . ."

"Ngươi dám giết ta! Cục trưởng thế nhưng là ta thân thích! Ngươi muốn là giết ta, ngươi cũng phải chết!" Vương Long lời nói không lựa lời.

"Đã đến giờ." Trần Thiên rồi lại như không nghe đến Vương Long mà nói giống nhau, giơ chân lên một cước đá vào Vương Long trên đầu gối, lực đạo tuy rằng không tính là rất lớn, nhưng như cũ là nhẹ nhõm đem Vương Long đầu gối cho đập vỡ nát.

Phù phù!

Vương Long vẻ mặt tràn đầy thống khổ quỳ trên mặt đất.

Trần Thiên mặt không biểu tình nhìn xem hắn, "Đoạn ngươi một chân, cho ngươi dài xuống trí nhớ, về sau làm không được hứa hẹn ngàn vạn không muốn đơn giản ưng thuận, bằng không thì lần sau ngươi có lẽ thật sự muốn trả giá sinh mệnh mạng giá rồi."

Trần Thiên không giết Vương Long, thứ nhất là không muốn cùng như vậy một cái tiểu nhân vật so đo nhiều như vậy, thứ hai, cũng là cho Hạ Nhược Phi mặt mũi.

Dù sao Hạ Nhược Phi là cảnh sát, Vương Long cũng là cảnh sát, đang tại cảnh sát trước mặt giết cảnh sát, cái này có chút là ở đánh Hạ Nhược Phi mặt.

Mà nghe được Trần Thiên sẽ không dưới sát thủ, Hạ Nhược Phi cái kia vẫn luôn cảm theo tâm cuối cùng là rơi xuống đất.

Nàng là thực sợ Trần Thiên không để ý hậu quả giết Vương Long, muốn thực nói như vậy, nàng không chỉ có không tốt báo cáo kết quả công tác, Trần Thiên cũng sẽ xong..

Bạn đang đọc truyện *Đào Vận Cao Thủ Ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Sở Thiên Dương (2)

Trúng.

Hai người rất nhanh ly khai, trong phòng chỉ còn lại khuôn mặt bởi vì thống khổ mà kịch liệt vận vẹo Vương Long.

Chuyện này thoát nhìn tựa hồ là cứ như vậy được rồi, nhưng Vương Long cuối cùng có thể hay không nuốt xuống khẩu khí này, vậy không được biết rồi.

Ly khai biệt thự, Hạ Nhược Phi lái xe chở Trần Thiên một đường hướng Sở thị tập đoàn mà đi.

Trên đường, Hạ Nhược Phi nhiều lần muốn nói lại thôi, nhưng mà lại đều không có nói ra, nhanh đến địa phương thời điểm, còn là Trần Thiên nói chuyện.

"Có cái gì đều muốn nói, cứ nói đi." Trần có trời mới biết Hạ Nhược Phi trong lòng nghĩ cái gì.

"Người thì cứ như vậy đã cắt đứt Vương Long một chân, sợ là chúng ta cục trưởng sẽ không bỏ qua người." Hạ Nhược Phi lông mày nhẹ nhàng nhíu lại, thần tình có chút khẩn trương.

"Làm cho hắn đến là được." Trần Thiên không thêm đề ý chút nào.

"Nếu như vền vền chỉ là một cái cục trưởng lời nói coi như cũng được, nhưng người cục trưởng này sau lưng, còn có quân khu thể lực đầu rồi, coi như là người càng lợi hại, chờ người thật sự dám giết mất một gã cục trưởng, hoặc là nói cảnh sát mà nói, đến lúc đó người liền biến thành đối tượng truy nã."

"Hơn nữa, người đừng ý vào bản thân lợi hại liền vô pháp vô thiên, tuy rằng ta không phải là cỡ nào rõ ràng, nhưng mà ta cũng ít nhiều biết rõ một ít, tại quốc gia chúng ta bí mật trong cơ quan cũng có rất nhiều giống như người người lợi hại như vậy!"

"A?" Trần Thiên thoáng cái hứng thú, "Người nói là, còn có mặt khác cùng ta giống nhau người?"

Hạ Nhược Phi lắc đầu nói ra: "Có phải hay không với người giống nhau ta không rõ ràng lắm, nhưng mà khẳng định có cùng người cùng loại đấy!"

Trần Thiên không nói thêm gì nữa, rơi vào trầm tư.

Tại vừa đi tới nơi này thế giới thời điểm, hắn liền đã nhận ra cái thế giới này thiên địa linh khí là phi thường mỏng manh đấy, có lẽ thai nghén không đi ra cái gì cường đại tồn tại, cho dù có hắn như vậy tu luyện giả, thực lực kia cũng nhất định là thấp đáng thương.

Những thứ này là suy đoán của hắn, mà bây giờ, Hạ Nhược Phi một phen lời nói lại coi như là gián tiếp đã chứng minh suy đoán của hắn.

Trần Thiên trầm mặc bộ dạng rơi vào Hạ Nhược Phi trong mắt, làm cho hắn lại là mặt khác một loại hoàn toàn bất đồng ý tưởng.

Nàng cho rằng Trần Thiên là sợ rồi.

Hừ, sợ là tốt rồi, cho người ý vào bản thân có chút ít thân thủ liền đắc sát, về sau nhìn người còn dám hay không như vậy đắc sát rồi!

Hạ Nhược Phi trong lòng đắc ý hừ hừ lấy.

lúc xe ngừng đến Sở thị tập đoàn công ty cửa lớn thời điểm, thời gian không nhiều không ít, vừa lúc là tám giờ.

"Ta muốn về trước trong cục, sẽ không cùng người tiến vào, đã đến đại sảnh nói thẳng là ta giới thiệu đến sẽ có người mang người lên lầu đấy."

Trần Thiên xuống xe về sau, Hạ Nhược Phi vứt bỏ những lời này liền một cước đạp xuống chân ga không thấy rồi.

Trần Thiên cũng không phải cỡ nào để trong lòng, chỉ là muốn đến rất nhanh có thể thiếp thân bảo hộ Sở Tương Tư rồi, liền có chút ít kích động.

Đến đến đại sảnh về sau, cùng Đại Sảnh tiểu thư một giọng nói là Hạ Nhược Phi giới thiệu về sau, rất nhanh thì có trợ lý xuống mang theo Trần Thiên tiến vào thang máy.

Cao ốc tổng cộng có năm mươi tầng, chủ tịch văn phòng ngay tại tầng cao nhất, lớn nhất sau cùng rộng thoáng cái kia lúc giữa.

Bị trợ lý mang theo tiến vào chủ tịch văn phòng về sau, Trần Thiên cái này mới xem như gặp được Sở Tương Tư phụ thân, Sở thị tập đoàn chủ tịch, Sở Thiên Dương.

Đó là một hơn bốn mươi tuổi trung niên nam tử, nhìn qua rất tinh thần, trên thân còn mang theo nhẹ thượng vị giả khí tức, Trần Thiên vừa vào cửa, ánh mắt của hắn liền rơi vào Trần Thiên trên thân, đều muốn trước dùng bản thân khí tràng chấn nhiếp ở Trần Thiên.

Hắn phương pháp này gặp được người bình thường có lẽ coi như cũng được, nhưng đối với Trần Thiên chút nào vô dụng.

Trần Thiên mặt không biểu tình, không cảm giác được nửa điểm áp lực, một màn này rơi vào Sở Thiên Dương trong mắt, làm cho Sở Thiên Dương rất hài lòng.

"Tốt, không hổ là như phi nha đầu kia giới thiệu đến người, người gọi Trần Thiên đúng không? Ta nghe nói người hai ngày trước vẫn còn khách sạn đã cứu ta con gái?" Sở Thiên Dương nhìn xem Trần Thiên hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Đào Vận Cao Thủ Ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Ta Muốn Nàng Cùng Ta Ngụ Cùng Chỗ (1)

Trần Thiên gật gật đầu, "Không sai, lúc ấy là ta cứu được nàng."

"Người trước kia là tham gia quân ngũ xuất thân sao?" Sở Thiên Dương hỏi.

"Không phải là." Trần Thiên lắc đầu.

"Vậy là người ở nước ngoài lăn lộn?" Sở Thiên Dương lại hỏi.

"Sở chủ tịch, ta nghĩ người không cần phải tìm hiểu ta tìm hiểu rõ ràng như vậy, chỉ cần biết rõ ta là bảo vệ tương tư là được, có ta ở đây, ta sẽ không để cho bất luận kẻ nào xúc phạm tới nàng!"

Cái này Sở Thiên Dương là Sở Tương Tư kiếp này Luân Hồi phụ thân, ý nào đó đi lên giảng, coi như là Trần Thiên một cái tiện nghi cha vợ, vì vậy Trần Thiên nói chuyện coi như là khách khí chút ít.

Nhưng Sở Thiên Dương cũng không biết những thứ này, mà là đang nghe xong Trần Thiên mà nói về sau, lòng mày nhin không được nhẹ nhặn lại, "Ta nên vì nữ nhi của ta tìm chính là bảo tiêu, là có thể đủ bảo đảm nàng sinh mệnh an toàn, trước đó, ta cũng cần trước giải người một chút tình huống cụ thể."

Kỳ thật Sở Thiên Dương lúc trước liền điều tra qua rồi, nhưng mà nội dung chính là Hạ Nhượng Phi mù ghi đây, rải rác không có mấy, đối với những thứ này, với tư cách thương nhân tri giác, Sở Thiên Dương cảm thấy trong đó có chuyện ẩn ở bên trong.

Chứng kiến Sở Thiên Dương cái này không quả quyết do dự bộ dạng, Trần Thiên cũng là không có nhiều như vậy kiên nhẫn, nói thẳng: "Hơn ta không muốn nói, ta chỉ muốn nói, chỉ cần ta tại bên người nàng bảo hộ nàng, như vậy trên thế giới này liền không ai có thể xúc phạm tới nàng!"

"Khoác lác ai cũng biết nói, người phải như thế nào có thể chứng minh chính người đây?" Sở Thiên Dương nheo lại đôi mắt, lần nữa hỏi.

"Chứng minh?" Trần Thiên nhin không được khẽ cười một tiếng.

Dĩ vãng tại Thần Ma thế giới thời điểm, hắn Trần Thiên tên chính là lớn nhất chấn nhiếp, chứng minh tốt nhất, nhưng đến nơi này, vẫn còn có người muốn hắn chứng minh thực lực của mình!

Trần Thiên không khỏi cảm thấy buồn cười.

"Tốt, người đã đều muốn ta chứng minh, ta đây liền chứng minh cho người xem!" Trần Thiên thanh âm bình thản nói xong cái này một câu, liền hướng phía cái kia cực lớn cửa sổ sát đất đi đến.

'Rầm Ào Ào' ——

Trần Thiên đầu nhẹ nhàng vung tay lên, còn không có đụng phải, cực lớn cửa sổ sát đất thủy tinh trực tiếp vỡ đầy đất.

Nhưng mà cái này cũng chưa tính xong!

Tại Sở Thiên Dương cái kia tràn đầy ánh mắt nghi hoặc nhìn chăm chú, Trần Thiên dẫm lên miếng thủy tinh lên, đi tới biên giới chỗ, đầu lại cần đi phía trước phóng ra một bước, liền sẽ trực tiếp nhảy đi xuống.

Hắn muốn làm cái gì?

Trần Thiên cử động làm cho Sở Thiên Dương sững sốt.

Tiểu tử này chẳng lẽ lại đột nhiên nghĩ không ra, muốn nhảy lầu suy nghĩ?

Ngay sau đó, Trần Thiên động tác nghiệm chứng Sở Thiên Dương phỏng đoán.

Trần Thiên thật đúng là thả người nhảy lên, nhảy xuống.

Sở Thiên Dương trong lòng kinh hãi, vội vàng chạy tới, xuống trước mặt nhìn, nhưng cũng chỉ có thể chứng kiến một cái bóng đen cấp tốc hạ xuống, trở nên càng ngày càng nhỏ.

Đây chính là vài trăm thước địa phương a, muốn rơi trên mặt đất, chỉ sợ là liền cái toàn thân đều không có biện pháp lưu lại!

Sở Thiên Dương sắc mặt trở nên ngưng trọng lên, hắn bắt đầu nghĩ biện pháp như thế nào mới có thể san bằng sự kiện lần này.

Dù sao người là theo hắn cái này chủ tịch văn phòng nhảy đi xuống đấy.

Nhưng vào lúc này, một thanh âm theo Sở Thiên Dương đằng sau vang lên, bị hù Sở Thiên Dương thiếu chút nữa một đầu trồng xuống đi.

"Thực lực như vậy, có thể đã chứng minh sao?"

Là Trần Thiên thanh âm.

Sở Thiên Dương cổ có chút cứng ngắc quay đầu, sau đó liền thấy được đứng ở cửa Trần Thiên.

Lập tức hắn liền trừng to mắt, đây là không thể tin được nhìn chăm chăm vào Trần Thiên, "Người..."

"Chưa đủ sao?" Trần Thiên hỏi.

"Đủ, đủ, đã đủ rồi đã đủ rồi!" Phục hồi tinh thần lại Sở Thiên Dương không ngừng gật đầu.

Theo trăm thước cao địa phương nhảy đi xuống, không chỉ có không có việc gì, còn có thể lại trong nháy mắt chạy về, cái này căn bản không phải người bình thường có thể có thực lực nha!

Hắn không cho rằng vừa rồi chính là làm ảo thuật, dù sao hắn nhìn chính là thực đấy, thật sự là quá không thể tưởng tượng rồi!

Dẫn xuống khiếp sợ trong lòng cùng kích động, Sở Thiên Dương nhìn xem Trần Thiên nói ra: "Hiện tại người có thể bắt đầu công tác."

Bạn đang đọc truyện *Đào Vận Cao Thủ Ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Ta Muốn Nàng Cùng Ta Ngủ Một Chỗ (2)

"Rồi!"

Trần Thiên gật gật đầu, rồi sau đó nói: "Ta còn có một điều kiện."

"Người nói, ta tận khả năng thỏa mãn người." Sở Thiên Dương gật đầu nói ra.

Hiện tại Trần Thiên trong mắt hắn nhưng không phải bình thường người, cũng không phải bình thường công nhân, tự nhiên cũng không thể dùng tình hình chung đối đãi.

"Ta muốn Sở Tương Tư nàng cùng ta ở cùng một chỗ." Trần Thiên trầm giọng nói ra.

"Cái này. . ." Sở Thiên Dương suy nghĩ một chút, chợt gật đầu, nói: "Không có vấn đề! Hiện tại ta đã giúp ngươi đặt mua đồ vật, buổi tối hôm nay ngươi có thể ở đến nhà của chúng ta rồi."

"Không." Trần Thiên rồi lại lắc đầu, nói ra: "Ngươi lý giải sai rồi ý của ta, ta là nói, ta muốn cho nàng đem đến chỗ ta ở, cùng ta ở cùng một chỗ."

Sở Thiên Dương trong lúc nhất thời không nói thêm gì nữa, ánh mắt đầu chăm chú nhìn Trần Thiên.

Hắn không rõ Trần Thiên đến cùng muốn làm cái gì.

Nếu như phải bảo vệ người, cái kia tùy tiện ở nơi nào cũng có thể bảo hộ, nhưng vì cái gì hắn không nên đưa ra yêu cầu, làm cho nữ nhi của mình đem đến chỗ của hắn chỗ ở?

Chẳng lẽ là. . . Hắn còn có mang mặt khác mục đích?

Sở Thiên Dương trong nội tâm đoán đo bất định.

Đoán được hắn ý nghĩ trong lòng, Trần Thiên nói ra: "Kỳ thật ngươi không cần nghĩ phức tạp như vậy, rất đơn giản, chỗ ta ở cao lâu như rừng, coi như là có người đều muốn đều muốn ám sát cũng phải cân nhắc từng cái phương diện nhân tố, về phần các ngươi chỗ biệt thự, mỗi một nhà hầu như đều là độc. Lập đầy, hoàn cảnh như vậy thích hợp nhất sát thủ."

Nghe Trần Thiên đơn giản như vậy vừa phân tích, Sở Thiên Dương cảm thấy cũng có đạo lý, gật gật đầu đồng ý.

"Tốt, hiện tại ta liền gọi điện thoại truyền tin Từ Từ, sau đó an bài người tiễn đưa ngươi qua tiếp nàng. Đúng rồi, cái này tám thẻ chi phiếu ngươi cầm lấy, mặt mã là bốn cái sáu, mỗi tháng ta đều hướng bên trong đánh năm mươi vạn, trong đó ba mươi vạn là tiền lương của ngươi, mặt khác hai mươi vạn là Từ Từ hai người các ngươi tiêu vật."

Sở thị tập đoàn dù sao cũng là mấy trăm ức công ty, Sở Thiên Dương với tư cách chủ tịch, hơn mười vạn với hắn mà nói coi như là dễ dàng, huống chi những số tiền này là dùng để bảo hộ nữ nhi của hắn đây.

Hơn nữa có thể hóa hơn mười vạn mỗi được như vậy một cái có được đại năng lực cao nhân, đối với hắn Sở Thiên Dương mà nói không chỉ có không thiệt thòi, còn là kiếm lớn.

Đối với cái này tám thẻ chi phiếu Trần Thiên ngược lại là không có cự tuyệt, vui vẻ nhận lấy.

Tiền, hoặc là nói tiền là đồ tốt, hầu như tại cái gì thế giới đều rất trọng yếu, đã liên trước kia hắn chỗ Thần Ma thế giới cũng là như thế.

Đương nhiên, cũng là muốn xem thực lực.

Đối với những cái này vô thượng tồn tại mà nói, tiền loại vật này đã là vật ngoài thân rồi.

Thiên Dương biệt uyển.

Đây là lấy Sở Thiên Dương tên mệnh danh khu biệt thự.

Đồng dạng, Sở gia cũng ở nơi đây.

"Tương Tư, lại gặp mặt." Trần Thiên nhìn về phía Sở Tương Tư khẽ cười nói.

"Thật sự muốn ở ngươi chỗ đó sao?" Sở Tương Tư hơi hơi nhún mày nói.

Kỳ thật trong nội tâm nàng nhập lại không ghét Trần Thiên, ngược lại Trần Thiên trả lại cho nàng một loại rất cường đại cảm giác an toàn.

Có lẽ một mặt khác mà nói, trong nội tâm nàng lại rất mâu thuẫn cùng ngoại trừ người nhà ngoại trừ nam nhân sinh hoạt chung một chỗ.

Cái này hai loại cảm giác làm cho hắn rất mâu thuẫn lại thẹn thùng.

Trần Thiên đang muốn nói chuyện, một cái nghi hoặc thanh âm truyền đến.

"Ồ, Tương Tư, ngươi cái này là chuẩn bị làm gì?"

Trần Thiên quay đầu nhìn lại, thấy rõ người tới tướng mạo về sau, Trần Thiên đôi mắt hí mắt...mà bắt đầu.

Hắn nhận ra gia hỏa này, đúng là cho Sở Tương Tư hạ được chính là cái kia Hạ Nhục Cảnh.

"Là người! ?"

Hạ Nhục Cảnh cũng nhìn thấy Trần Thiên, lập tức sững sờ, trong đôi mắt không thể ngăn chặn hiện ra vẻ sợ hãi.

"Cút!" Trần Thiên trực tiếp quát lạnh lên tiếng.

Hạ Nhục Cảnh toàn thân run lên, không nói hai lời người quay đầu liền đi, thậm chí ngay cả lời nói tàn nhẫn đều không có vứt bỏ.

Nếu như không phải là nhìn tại Hạ Nhục Phi trên mặt mũi, hiện tại Hạ Nhục Cảnh đã là thi thể rồi.

Bạn đang đọc truyện *Đào Vận Cao Thủ Ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Ta Đương Nhiên Với Người Ngủ Một Giường Lớn (1)

Đương nhiên, nhìn mặt mũi cũng có số lần, nếu là Hạ Nhục Cảnh thật sự dám can đảm tái phạm lần sau, Trần Thiên nhất định sẽ làm cho hắn hối hận đi vào trên cái thế giới này.

"Hai người các ngươi cái này là. . ." Sở Tương Tư có chút không rõ vì cái gì Hạ Nhục Cảnh gặp như vậy sợ Trần Thiên.

"Không có gì, đồ vật thu thập xong mà nói chúng ta liền lên đường đi." Trần Thiên cũng không tính hướng Sở Tương Tư giải thích nhiều như vậy, hắn chỉ cần cam đoan an toàn của nàng có thể.

"Ừ." Sở Tương Tư nhẹ nhàng gật đầu.

Trong nội tâm đối với Trần Thiên cái kia phản hiếu kỳ cùng nhện không được đều muốn tiến gần tình cảm, cuối cùng vẫn còn chiến thắng kháng cự tình cảm.

Bên này Sở Tương Tư cùng Trần Thiên hai người đã muốn hướng Trần Thiên chỗ ở đi.

Mà một mặt khác, bị Trần Thiên hù sợ Hạ Nhục Cảnh một đường chạy chậm, một lát không dám dừng lại chạy trở về nhà.

Một đầu thua bởi trên ghế sa lon, Hạ Nhục Cảnh bắt đầu há mồm thở dốc.

Thời gian dần qua, Trần Thiên mang cho sợ hãi của hắn bắt đầu suy yếu, không bao lâu, Hạ Nhục Cảnh ánh mắt liền lạnh lên.

Bản thân cùng tên kia mới đã gặp mặt vài lần, nhưng hắn không chỉ có hồng mắt chuyện tốt của mình, càng là còn tưởng là lấy Sở Tương Tư trước mặt làm cho mình như vậy không có mặt mũi, thực lực lợi hại làm sao vậy?

Thực lực lợi hại có thể như vậy khi dễ ta?

Hạ Nhục Cảnh một trăm không phục.

Không được!

Chuyện này tuyệt đối không thể dạng này tính rồi!

Còn có, tiểu tử kia là người nào? Hắn lại muốn sẽ đối Sở Tương Tư làm cái gì?

Nhất định phải tra rõ ràng!

Hạ Nhục Cảnh biểu hiện trên mặt dần dần trở nên dữ tợn đứng lên.

Nghĩ đến liền làm, Hạ Nhục Cảnh rất nhanh liền bắt đầu bắt tay vào làm điều tra.

Tại hắn bắt đầu điều tra những điều này thời điểm, Thanh Long Bang bang chủ Mặc Nhạc Thành đã sớm nắm rõ ràng rồi Trần Thiên gần nhất hai ngày tình

huống.

"Hắn vậy mà đi làm hộ vệ rồi hả?"

Nhìn xem trong tay một phần tư liệu, Mễ Nhạc Thành lòng mảy mịnh không được nhúu chặt đứng lên.

Nhưng là cũng không lâu lắm, liền lại lần nữa giãn ra mở, tại khóe miệng của hắn đã phủ lên một vòng vui vẻ.

"Lớn như vậy một cao thủ, rồi lại đi làm một cái thương nhân nữ nhi bảo tiêu, cũng cũng chỉ có hai nguyên nhân, hoặc là vì tiền, hoặc là chính là nhìn trúng Sở Thiên Dương con gái!"

Mễ Nhạc Thành hơi hai con mắt híp lại, trên mặt vui vẻ như cũ là ngăn không được.

"Nhưng bất kể là cái nào nguyên nhân, đều đầy đủ chứng minh hắn không phải là xuất thân cổ thể gia rồi, mà chỉ là một kẻ tán nhân! Xem ra coi như là hắn thực lực có mạnh hơn nữa lớn, thực sự còn là chạy không thoát thể tục hạn chế a! Lão sắt, hôm nay ngươi liền tìm cái thời gian trôi qua mời hắn gia nhập chúng ta Thanh Long Bang, tiền thù lao mà nói, mặc kệ Sở Thiên Dương mở cho hắn có bao nhiêu, chúng ta đều nhiều hơn cho gấp hai, không, gấp ba!"

"Về phần nữ nhân, ngươi đồng ý hắn, các loại nữ nhân xinh đẹp theo hắn chọn!"

Mễ Nhạc Thành vung tay lên, lộ ra rất là phóng khoáng.

Thân là Đinh Hải dưới mặt đất thế lực ba đại cự đầu một trong, Mễ Nhạc Thành trong tay đầu không...nhất thiếu đúng là tiền cùng nữ nhân.

"Tốt." Thiết Quyền cũng là làm người trầm ổn lời nói không nhiều lắm trong lúc này loại hình, gật đầu đồng thời, trong lòng của hắn đầu cũng hơi hơi nhả ra tức giận.

Mặc dù đang hắn nhìn, Trần Thiên không phải là đối thủ của hắn, nhưng mà có thể không động thủ là tốt nhất, dù sao hai người cũng không phải người bình thường, nếu đến lúc đó thật không hành động thủ đã lấy đập vào động tĩnh động tĩnh quá lớn, đối với mọi người cũng không tốt.

Giữa trưa, Trần Thiên giúp đỡ Sở Tương Tư đem gian phòng cho thu thập xong.

Ba phòng một phòng khách, chỉ có ba cái gian phòng, phòng trống tự nhiên là không có, vì vậy Trần Thiên liền đem gian phòng của mình cho thu thập đi ra.

Sau khi thu thập xong, Sở Tương Tư nhìn về phía Trần Thiên hỏi: "Vậy ngươi bây giờ ngủ ở đâu a?"

Đến từ sau Sở Tương Tư mới biết được nguyên lai Trần Thiên là theo người cùng thuê, nơi đây còn ở hai...

Bạn đang đọc truyện *Đào Vận Cao Thủ Ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.